

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

30. června 2011

Oznámení č.	Obsah	Strana
-------------	-------	--------

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2011/C 190/01	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ COMP/M.6126 – Thermo Fisher/Dionex Corporation) ⁽¹⁾	1
---------------	---	---

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropský parlament

2011/C 190/02	Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. června 2011, kterým se stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu	2
---------------	--	---

CS

Cena:
3 EUR⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

Evropská komise

2011/C 190/03	Směnné kurzy vůči euru	16
---------------	------------------------------	----

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2011/C 190/04	Aktualizace seznamu hraničních přechodů podle čl. 2 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. C 316, 28.12.2007, s. 1; Úř. věst. C 134, 31.5.2008, s. 16; Úř. věst. C 177, 12.7.2008, s. 9; Úř. věst. C 200, 6.8.2008, s. 10; Úř. věst. C 331, 31.12.2008, s. 13; Úř. věst. C 3, 8.1.2009, s. 10; Úř. věst. C 37, 14.2.2009, s. 10; Úř. věst. C 64, 19.3.2009, s. 20; Úř. věst. C 99, 30.4.2009, s. 7; Úř. věst. C 229, 23.9.2009, s. 28; Úř. věst. C 263, 5.11.2009, s. 22; Úř. věst. C 298, 8.12.2009, s. 17; Úř. věst. C 74, 24.3.2010, s. 13; Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 17; Úř. věst. C 355, 29.12.2010, s. 34; Úř. věst. C 22, 22.1.2011, s. 22; Úř. věst. C 37, 5.2.2011, s. 12; Úř. věst. C 149, 20.5.2011, s. 8)	17
---------------	--	----

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU

Kontrolní úřad ESVO

2011/C 190/05	Shrnutí rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 322/10/KOL ze dne 14. července 2010 vztahujícího se k řízení podle článku 54 Dohody o EHP proti podniku Posten Norge AS (věc č. 34250 Posten Norge/Privpak)	18
---------------	--	----

V Oznámení

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Evropský parlament

2011/C 190/06	Výzva k předkládání návrhů IX-2012/01 – „Granty poskytované politickým stranám na evropské úrovni“	26
2011/C 190/07	Výzva k předkládání návrhů IX-2012/02 – „Granty politickým nadacím na evropské úrovni“	31

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Případ COMP/M.6126 – Thermo Fisher/Dionex Corporation)****(Text s významem pro EHP)**

(2011/C 190/01)

Dne 13. května 2011 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné se společným trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
 - v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32011M6126. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.
-

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ze dne 6. června 2011,

kterým se stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu

(2011/C 190/02)

PŘEDSEDNICTVO EVROPSKÉHO PARLAMENTU,

pravidla přijatá ostatními orgány, institucemi, úřady a agenturami zřízenými na základě Smluv či členskými státy, a být s těmito pravidly slučitelná.

s ohledem na čl. 23 odst. 12 jednacího řádu Evropského parlamentu;

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Na základě nové rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí⁽¹⁾ podepsané dne 20. října 2010 (dále jen „rámcová dohoda“) je nezbytné provést revizi rozhodnutí předsednictva ze dne 13. listopadu 2006, kterým se stanoví pravidla pro administrativní zacházení s důvěrnými dokumenty.

(2) Lisabonská smlouva ukládá Evropskému parlamentu nové úkoly, a aby mohl Parlament vyvíjet činnost v oblastech vyžadujících určitý stupeň utajení, je nutné stanovit základní zásady, minimální bezpečnostní normy a vhodné postupy pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu, včetně informací utajovaných.

(3) V zájmu hladkého fungování rozhodovacího procesu v Evropské unii mají pravidla stanovená v tomto rozhodnutí zajistit stejnou úroveň ochrany, jako zajišťují

(4) Ustanoveními tohoto rozhodnutí není dotčen článek 15 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) ani nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽²⁾.

(5) Ustanoveními tohoto rozhodnutí není dotčen článek 16 Smlouvy o fungování EU ani nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽³⁾.

ROZHODLO PŘIJMOUT TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Cíl

Toto rozhodnutí upravuje vznik, přijímání, předávání a uchovávání důvěrných informací v Evropském parlamentu s cílem zajistit odpovídající ochranu důvěrné povahy těchto informací. Provádí zejména přílohu 2 rámcové dohody.

(1) Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

(2) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

(3) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se:

a) „informacemi“ rozumějí jakékoli písemné nebo ústně předané informace, bez ohledu na druh nosiče, na kterém jsou uchovávány, a bez ohledu na jejich původce;

b) „důvěrnými informacemi“ rozumějí „utajované skutečnosti EU“ (USEU) a „jiné důvěrné informace“ nepodléhající utajení;

c) „utajovanými skutečnostmi EU“ (USEU) rozumějí jakékoli informace a materiály označené stupněm utajení „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“, „SECRET UE/EU SECRET“, „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL“ nebo „RESTREINT UE/EU RESTRICTED“, jejichž neoprávněné vyobrazení by mohlo na různých stupních ohrozit zájmy EU nebo zájmy jednoho či více jejích členských států, bez ohledu na to, zda tyto pocházejí od orgánů, institucí, úřadů a agentur zřízených na základě Smluv nebo byly obdrženy od členských států, třetích zemí nebo mezinárodních organizací. V tomto ohledu:

— „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“ je stupněm utajení pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyobrazení by mohlo výjimečně závažně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;

— „SECRET UE/EU SECRET“ je stupněm utajení pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyobrazení by mohlo vážně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;

— „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL“ je stupněm utajení pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyobrazení by mohlo poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;

— „RESTREINT UE/EU RESTRICTED“ je stupněm pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyobrazení by mohlo být nevýhodné vzhledem k zájmům Unie nebo jednoho či více jejích členských států;

d) „jinými důvěrnými informacemi“ rozumějí jakékoli jiné důvěrné informace nepodléhající utajení, včetně informací, na něž se vztahují právní předpisy na ochranu údajů nebo profesní tajemství, které vzniknou v Evropském parlamentu nebo jsou Evropskému parlamentu předány jinými orgány, institucemi, úřady a agenturami zřízenými na základě Smluv či členskými státy;

e) „dokumentem“ rozumí jakékoli zaznamenané informace, bez ohledu na jejich fyzickou podobu nebo vlastnosti;

f) „materiálem“ rozumí jakýkoli dokument nebo část technického zařízení či vybavení, ať vyhotovené, či v procesu zhotovování;

g) „potřebou vědět“ rozumí potřeba určité osoby mít přístup k důvěrným informacím, aby byla schopna vykonávat úřední funkci nebo provést úkol;

h) „osvědčením“ rozumí rozhodnutí (rozhodnutí o bezpečnostní prověrce), které v případě poslanců Evropského parlamentu přijímá jeho předseda a v případě úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny generální tajemník a na jehož základě se jednotlivcům povoluje přístup k USEU určitého stupně utajení, a to poté, co projdou bezpečnostní prověrkou provedenou vnitrostátním orgánem v souladu s vnitrostátním právem a s ustanoveními obsaženými v příloze I části 2;

i) „snížením stupně utajení“ rozumí zařazení na nižší stupeň utajení;

j) „odtajněním“ rozumí odstranění jakéhokoli utajení;

k) „původcem“ rozumí řádně zmocněný autor USEU nebo jiných důvěrných informací;

l) „bezpečnostním upozorněním“ rozumějí technická prováděcí opatření stanovená v příloze II (1).;

Článek 3

Základní zásady a minimální normy

1. Nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu se řídí základními zásadami a minimálními normami stanovenými v příloze I části 1.

2. Evropský parlament na základě uvedených základních zásad a minimálních norem stanoví systém pro řízení bezpečnosti informací (ISMS), jehož cílem bude usnadňovat parlamentní a správní činnost a zajišťovat ochranu veškerých důvěrných informací, s nimiž Evropský parlament pracuje, přičemž budou plně dodržována pravidla, jež původce daných informací stanoví v bezpečnostním upozornění.

Zpracovávání důvěrných informací automatickými informačními systémy (IS) Evropského parlamentu je prováděno v souladu s koncepcí zabezpečení informací (IA) a stanoveno v bezpečnostním upozornění.

(1) Příloha bude přijata.

3. Poslanci Evropského parlamentu se mohou seznámit s utajovanými skutečnostmi až do stupně utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL včetně, aniž by prošli bezpečnostní kontrolou. Jedná-li se o informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, musí podepsat prohlášení, že obsah těchto informací nesdělí žádné třetí osobě. Přístup k informacím s vyšším stupněm utajení, než je CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, mají pouze poslanci s odpovídající bezpečnostní kontrolou.

4. Úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, mohou pracovat s důvěrnými informacemi, mají-li prokazatelnou „potřebu vědět“, a s informacemi označenými vyšším stupněm utajení než RESTREINT UE/EU RESTRICTED, mají-li odpovídající bezpečnostní kontrolu.

Článek 4

Vznik důvěrných informací a nakládání s nimi na administrativní úrovni Evropského parlamentu

1. Předseda Evropského parlamentu, předsedové příslušných parlamentních výborů a generální tajemník nebo jakákoli osoba, která jimi byla řádně písemně oprávněna, může být původcem důvěrných informací a utajovaných skutečností, které jsou popsány v bezpečnostních upozorněních.

2. Původce utajovaných skutečností při jejich vzniku použije vhodný stupeň utajení v souladu s mezinárodními normami a definicemi uvedenými v příloze I. Původce utajovaných skutečností při jejich vzniku rovněž zpravidla určí osoby, které jsou oprávněny se seznámit s informacemi odpovídajícími danému stupni utajení. Tyto informace jsou předány oddělení pro důvěrné informace (CIS) v okamžiku, kdy je dokument v CIS uložen.

3. S důvěrnými informacemi, na které se vztahuje profesní tajemství, se nakládá v souladu s příslušnými pokyny uvedenými v bezpečnostních upozorněních.

Článek 5

Přijímání důvěrných informací ze strany Evropského parlamentu

1. Důvěrné informace, které Evropský parlament obdrží, jsou sděleny

— sekretariátu orgánu či funkcionáři Parlamentu, který podal žádost, jedná-li se o USEU se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED a jiné důvěrné informace;

— oddělení CIS, jedná-li se o USEU se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL a vyšším.

2. Registraci, uchování a výsledovatelnost důvěrných informací zajišťuje buď sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, kteří tyto informace obdrželi, nebo oddělení CIS.

3. V případě důvěrných informací, které na základě rámcové dohody sděluje Komise, jsou dohodnutá opatření ve smyslu bodu 3.2 přílohy 2 rámcové dohody (stanovená společnou dohodou a týkající se osob, jimž jsou dané důvěrné informace určeny, způsobu nakládání s důvěrnými informacemi, tj. prohlížení dokumentů v zabezpečené čítárně a konání neveřejné schůzky atd.) určená k zachování důvěrnosti informací uložena společně s důvěrnými informacemi na sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo na oddělení CIS, pokud se jedná o informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo vyšším.

4. Opatření uvedené v odstavci 3 mohou být obdobně použita i pro sdělování důvěrných informací ze strany jiných institucí a orgánů EU, úřadů a agentur zřízených na základě Smluv nebo členskými státy.

5. USEU se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET jsou Evropskému parlamentu předávány v souladu s dalšími ujednáními mezi orgánem či funkcionářem Parlamentu, který podal žádost o informace, a orgány, EU či členskými státy, kterými byly tyto skutečnosti sděleny. Konference předsedů zřídí výbor pro dohled. Jeho cílem bude zajistit míru ochrany odpovídající tomuto stupni utajení.

Článek 6

Předávání USEU Evropským parlamentem třetím stranám

Se souhlasem původce USEU může Evropský parlament USEU předávat jiným orgánům, institucím, úřadům a agenturám zřízeným na základě Smluv nebo členským státům pod podmínkou, že jimi bude zajištěno, aby byla při nakládání s USEU v rámci jejich oddělení a prostor dodržována pravidla rovnocenná pravidlům uvedeným v tomto rozhodnutí.

Článek 7

Uchování a zpřístupnění důvěrných informací v zabezpečených prostorách (zabezpečená čítárna)

1. Zabezpečená čítárna musí umožňovat bezpečné uchování a nesmí v ní být k dispozici kopírky, telefony, faxy, skenery nebo jakékoli jiné technické vybavení k rozmnožování nebo předávání dokumentů.

2. Podmínky přístupu do zabezpečené čítárny jsou následující:

a) Přístup do zabezpečené čítárny smí mít pouze:

- poslanci Evropského parlamentu, úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Prlamentu pracující pro politické skupiny, kteří jsou řádně identifikováni v souladu s opatřeními uvedenými v čl. 4 odst. 2 nebo čl. 5 odst. 3 a 4;
- úředníci Evropského parlamentu odpovědní za řízení oddělení CIS;
- v případě potřeby úředníci Evropského parlamentu odpovědní za obecnou a požární bezpečnost.

Úklid zabezpečených prostor probíhá pouze za přítomnosti a pod dohledem úředníka pracujícího v oddělení CIS.

b) Každá osoba, která má zájem o přístup k důvěrným informacím, sdělí předem své jméno oddělení CIS. Oddělení CIS kontroluje totožnost každé osoby, která podá žádost o přístup k důvěrným informacím, je-li to potřeba, ověří, zda dotčená osoba má bezpečnostní prověrku na odpovídající úrovni a zda je na základě opatření uvedených v čl. 4 odst. 2 nebo čl. 5 odst. 3 a 4 oprávněna takto činit.

c) Oddělení CIS může odepřít přístup do místnosti jakékoli osobě, která k němu není oprávněna v souladu s písmeny a) a b). Jakoukoli námitku proti rozhodnutí oddělení CIS předkládají poslanci Evropského parlamentu předsedovi a úředníci nebo ostatní zaměstnanci generálnímu tajemníkovi.

3. Podmínky pro zpřístupnění důvěrných informací v zabezpečené čítárně jsou následující:

a) Osoby oprávněné seznámit se s těmito informacemi, které předložily žádost uvedenou v odst. 2 písm. b), se musí do oddělení CIS dostavit osobně.

S výjimkou mimořádných okolností (např. v případě četných žádostí o zpřístupnění podaných během krátké doby) smějí být důvěrné informace zpřístupněny v zabezpečené čítárně vždy jen jedné osobě za přítomnosti úředníka oddělení CIS.

Tento úředník osobu, která je k tomuto oprávněna, informuje o jejích povinnostech a zejména jí předloží k podpisu čestné prohlášení, jímž se zavazuje nesdělit obsah zpřístupněných informací žádné třetí osobě.

b) Během čtení jsou zakázány kontakty s vnějším prostředím (mimo jiné prostřednictvím telefonů nebo jiných technologií), pořizování si poznámek, kopírování a fotografování zpřístupněných důvěrných informací.

c) Dříve než bude osobě povoleno opustit zabezpečenou čítárnu, se odpovědný úředník oddělení CIS uvedený v písmenu a) přesvědčí, zda jsou důvěrné informace, s kterými se osoba seznamovala, na místě, a zkontroluje, zda jsou neporušené a úplné.

4. V případě porušení výše uvedených předpisů odpovědný úředník oddělení CIS informuje generálního tajemníka, který o tom zpraví předsedu Parlamentu v případě, že předpisy porušil poslanec Evropského parlamentu.

Článek 8

Minimální standardy pro jiné zpřístupnění důvěrných informací

1. Pokud jde o administrativní zacházení s důvěrnými informacemi během neveřejných jednání, sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu odpovědný za toto jednání zajistí, aby:

— do místnosti, v níž se koná toto jednání, měly přístup pouze předem určené osoby, které mají odpovídající bezpečnostní prověrku;

— veškeré dokumenty byly očíslovány, rozdány na začátku schůze a na jejím konci opět vybrány a aby na jejich základě nebyly pořizovány žádné poznámky, ani nebyly pořizovány žádné jejich fotokopie či fotografie;

— zápis ze schůze neobsahoval žádnou zmínku o obsahu diskuse týkající se informací projednávaných důvěrným postupem;

— důvěrné informace poskytované příjemcům v Evropském parlamentu ústně podléhaly stejné míře ochrany jako důvěrné informace poskytované písemnou formou. V rámci této ochrany může být požadováno čestné prohlášení příjemců daných informací, že jejich obsah nesdělí žádné třetí osobě.

2. Pokud jde o administrativní zacházení s důvěrnými informacemi sekretariátem orgánu nebo funkcionáře Parlamentu mimo neveřejná zasedání použijí se tato pravidla:

— vytištěné dokumenty budou osobně předány vedoucímu sekretariátu, který je zaregistruje a vydá potvrzení o přijetí;

- tyto dokumenty, pokud nebudou v daném okamžiku používány, sekretariát na svou odpovědnost uschová na uzamčeném místě;
- aniž je dotčeno výše uvedené administrativní zacházení s důvěrnými informacemi během neveřejných jednání podle odstavce 1, nemohou být tyto dokumenty v žádném případě kopírovány, ukládány na jiný nosič nebo komukoli předávány;
- přístup k takovým dokumentům bude omezen na osoby, pro něž jsou určeny, a probíhá pod dohledem sekretariátu v souladu s opatřeními uvedenými v čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 3 nebo čl. 5 odst. 4.
- sekretariát vede záznamy o osobách, které nahlížely do dokumentů, a datech a hodinách, kdy se tak stalo. Tyto záznamy budou předány oddělení CIS v rámci vypracování výroční zprávy uvedené v článku 12.

Článek 9

Archivování důvěrných informací

1. Bezpečný systém archivování je zajištěn v prostorách Evropského parlamentu.

Důvěrné informace, které byly s konečnou platností uloženy na oddělení CIS nebo na sekretariátu orgánu či funkcionáře Parlamentu, jsou šest měsíců poté, co byly naposledy zpřístupněny, nejpozději však jeden rok po uložení, přemístěny do zabezpečeného archivu oddělení CIS.

2. Správu zabezpečených archivů zajišťuje oddělení CIS podle standardních kritérií pro archivování.

3. Do zabezpečených archivů obsahujících důvěrné informace lze nahlížet za následujících podmínek:

- jsou k tomu oprávněny pouze osoby, které jsou v průvodním výkazu vyplněném při uložení důvěrných informací identifikovány na základě jména nebo své funkce;
- žádost o nahlédnutí musí být předložena oddělení CIS, které zajistí dodání příslušného dokumentu do zabezpečené čítárny;
- použijí se postupy a podmínky pro zpřístupnění důvěrných informací stanovené v článku 7.

Článek 10

Snížení stupně utajení a odtajnění USEU

1. Snížit stupeň utajení USEU či odtajnit USEU lze pouze se souhlasem jejich původce a, je-li to nezbytné, po konzultaci

s ostatními zúčastněnými stranami. Snížení stupně utajení nebo odtajnění musí být potvrzeno písemně. Původce odpovídá za to, že příjemci dokumentu budou informováni o změně stupně utajení, a příjemci jsou povinni na tuto změnu upozornit další příjemce, kterým předali originál dokumentu nebo jeho kopii. Je-li to možné, uvede původce na utajovaný dokument datum, lhůtu či událost, po jejichž uplynutí lze snížit stupeň utajení nebo odtajnit skutečnosti, které obsahuje. Jinak posuzuje tuto otázku nejpozději každých pět let, aby zjistil, zda je původní utajení nadále nezbytné.

2. Ke snížení stupně utajení dokumentů uložených v zabezpečených archivech dojde nejpozději po 30 letech v souladu s ustanoveními nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti⁽¹⁾. Odtajnění provede původce utajované skutečnosti nebo oddělení, které bude v té době k dané věci příslušné, v souladu s přílohou I částí 1 oddílem 10.

Článek 11

Porušení důvěrnosti

1. V případě, že se narušení důvěrnosti v obecném smyslu a konkrétně porušení tohoto rozhodnutí dopustí poslanec Evropského parlamentu, použijí se příslušná ustanovení jednacího řádu Evropského parlamentu týkající se sankcí.

2. V případě porušení těchto pravidel ze strany zaměstnanců se použijí postupy a sankce stanovené ve služebním řádu úředníků a v pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, stanovené v nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68⁽²⁾ (dále jen „služební řád“).

3. Nezbytná šetření v této věci zajistí předseda Parlamentu a generální tajemník.

Článek 12

Úpravy tohoto rozhodnutí a jeho prováděcích pravidel a podávání výročních zpráv o uplatňování tohoto rozhodnutí

1. Generální tajemník podává návrh na veškeré nezbytné úpravy tohoto rozhodnutí a prováděcích pravidel stanovených v přílohách a předává tyto návrhy předsednictvu ke schválení.

2. Generální tajemník předkládá předsednictvu výroční zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

Článek 13

Přechodná a závěrečná ustanovení

1. Důvěrné informace, které byly uloženy na oddělení CIS nebo v archivu před použitelností tohoto rozhodnutí, mají být automaticky označeny stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, pokud jejich původce do jednoho roku od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost nerozhodne o tom, že tyto informace nebudou označeny za utajované nebo že pro ně bude použit vyšší stupeň utajení či značka.

2. Rozhodne-li se původce těchto důvěrných informací použít vyšší stupeň utajení, dokument je původcem nebo jeho zástupcem označen nejnižším možným stupněm utajení, přičemž se postupuje ve spolupráci s oddělením CIS a podle kritérií uvedených v příloze I.

3. Rozhodnutí předsednictva ze dne 13. listopadu 2006, kterým se stanoví pravidla pro administrativní zacházení s důvěrnými dokumenty se zrušuje.

4. Rozhodnutí předsednictva ze dne 24. října 2005, kterým se generální tajemník pověřuje ke zřízení výboru pro odtajňování dokumentů a k přijetí rozhodnutí ve věci odtajňování, se zrušuje.

Článek 14

Vstup v platnost

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se od 1. července 2011.

PŘÍLOHA I

ČÁST 1

ZÁKLADNÍ ZÁSADY A MINIMÁLNÍ BEZPEČNOSTNÍ NORMY V ZÁJMU OCHRANY DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ**1. Úvod**

Tato ustanovení vymezují základní zásady a minimální bezpečnostní normy, které musí dodržovat Evropský parlament ve všech svých pracovních místech a také všichni příjemci USEU a jiných důvěrných informací tak, aby byla zajištěna bezpečnost a aby měly všechny dotčené osoby jistotu, že byly vytvořeny společné normy ochrany. Doplňují je pravidla upravující nakládání s důvěrnými informacemi ze strany parlamentních výborů a jiných orgánů a funkcionářů Parlamentu.

2. Obecné zásady

Politika Evropského parlamentu v oblasti bezpečnosti je nedílnou součástí jeho obecné politiky vnitřního řízení, a vychází tedy ze zásad upravujících tuto obecnou politiku. Mezi tyto zásady patří legalita, transparentnost, odpovědnost, subsidiarita a proporcionalita.

Zásada legality znamená nezbytnost přísného dodržování právního rámce při výkonu bezpečnostních funkcí a nutnost dodržovat platné požadavky právních norem. Znamená to také, že odpovědnost v oblasti bezpečnosti musí být založena na řádných právních ustanoveních. V tomto případě plně uplatní ustanovení služebního řádu, zejména článek 17 týkající se povinnosti úředníků zachovávat mlčenlivost o informacích obdrženy v souvislosti s výkonem svých služebních povinností a hlava VI tohoto řádu týkající se disciplinárních opatření. Konečně to znamená, že porušení bezpečnosti v rámci odpovědnosti Evropského parlamentu se musí posuzovat způsobem, který odpovídá koncepci disciplinárních opatření Evropského parlamentu.

Zásada transparentnosti znamená jednoduchost všech bezpečnostních pravidel a ustanovení, nezbytnost vyvážení mezi různými odděleními a různými oblastmi (fyzická bezpečnost versus ochrana informací atd.) a nezbytnost důsledné a strukturované bezpečnostní politiky. Zároveň znamená nezbytnost srozumitelných písemných pokynů pro uplatňování bezpečnostních opatření.

Zásada odpovědnosti znamená, že se jasně definují úkoly ve sféře bezpečnosti. Navíc znamená nutnost pravidelného prověřování, zda se tyto úkoly plní správným způsobem.

Zásada subsidiarity znamená, že se bezpečnost zaručuje na nejnižší možné úrovni a co nejbližší generálním ředitelstvím a odděleními Evropského parlamentu. Zásada proporcionality znamená, že se bezpečnostní činnosti omezí pouze na ty prvky, které jsou skutečně nezbytné, a že bezpečnostní opatření musí být přiměřená zájmům, které mají chránit, a skutečnému nebo potenciálnímu ohrožení těchto zájmů a umožňují jejich obranu, která způsobuje co nejmenší rušivé vlivy.

3. Základy bezpečnosti informací

Základem pro zajištění spolehlivé bezpečnosti informací je:

- a) v rámci Evropského parlamentu orgán INFOSEC (oddělení pro zajištění bezpečnosti informací), který je pověřen spoluprací s dotčeným bezpečnostním orgánem při poskytování informací o technickém ohrožení bezpečnosti a při poskytování rad o prostředcích pro ochranu před ním;
- b) úzká spolupráce mezi odpovědnými odděleními Evropského parlamentu a bezpečnostními odděleními ostatních orgánů EU.

4. Zásady bezpečnosti informací**4.1 Cíle**

Zajištění bezpečnosti informací má tyto základní cíle:

- a) ochrana USEU a jiných důvěrných informací před špiónáží, zneužitím nebo nepovoleným zveřejněním;

- b) ochrana USEU, které jsou používány v komunikačních a informačních systémech a sítích, před ohrožením jejich utajení, celistvosti a dostupnosti;
 - c) ochrana prostor Evropského parlamentu, v nichž jsou USEU uloženy, před pokusy o sabotáž a úmyslnými snahami o poškození;
 - d) v případě selhání bezpečnosti zhodnocení způsobené škody, omezení jejich důsledků, provedení bezpečnostních šetření a přijmutí nezbytných nápravných opatření.
- 4.2 *Utajení*
- 4.2.1 V oblasti důvěrných informací jsou pro výběr informací a materiálů, které mají být chráněny, a pro stanovení potřebného stupně ochrany nezbytné opatrnost a zkušenost. Je zásadně důležité, aby stupeň ochrany odpovídal citlivosti ve smyslu bezpečnosti, jednotlivých informací nebo materiálů, které mají být chráněny. S cílem zajistit řádný tok informací musí být přijata opatření, aby se zabránilo zařazení na příliš vysoký nebo příliš nízký stupeň utajení.
- 4.2.2 Systém utajení představuje nástroj, který umožňuje uplatňovat zásady uvedené v tomto oddíle; obdobný systém utajení by měl být použit pro plánování a organizaci boje proti špionáži, sabotáži, terorismu a jiným hrozbám tak, aby byla nejvíce chráněna nejdůležitější zařízení, v nichž se nacházejí USEU, a nejcitlivější části těchto zařízení.
- 4.2.3 Za utajení informací odpovídá výlučně původce dotyčných informací.
- 4.2.4 Při stanovení stupně utajení se vychází výlučně z obsahu daných informací.
- 4.2.5 V případech spojení několika informací do jednoho celku musí stupeň utajení, který se vztahuje na tento celek, odpovídat stupni informace s nejvyšším stupněm utajení. Soubor informací může ale získat vyšší klasifikaci, než mají jeho dílčí části.
- 4.2.6 Zařazení do stupně utajení se provádí pouze v nezbytných případech a po dobu nezbytně nutnou.
- 4.3 *Cíle bezpečnostních opatření*
- Bezpečnostní opatření:
- a) se vztahují na všechny osoby, které mají přístup k USEU, k nosičům pro přenos USEU a k jiným důvěrným informacím, a rovněž do všech prostor obsahujících takové informace a k významným zařízením;
 - b) jsou vytvořena tak, aby zjistila osoby, jejichž postavení by mohlo ohrozit bezpečnost utajovaných skutečností a významných zařízení obsahujících takové skutečnosti, a zamezila jejich přístupu nebo změnila jejich místo;
 - c) brání přístupu všech neoprávněných osob k utajovaným skutečnostem nebo zařízením, která je obsahují;
 - d) zajistí, aby utajované skutečnosti byly šířeny výlučně v souladu se zásadou „potřeby vědět“, která je zásadní pro všechna hlediska bezpečnosti;
 - e) zajistí celistvost (tj. zabrání poškození nebo neoprávněné změně nebo neoprávněnému zničení) a dostupnost (tj. přístup nesmí být odmítnut osobám, které se potřebují s informacemi seznámit a jsou k tomu oprávněny) všech důvěrných informací, utajovaných či nikoli, a zejména skutečností uložených, zpracovávaných nebo přenášených v elektromagnetické formě.

5. **Společné minimální normy**

Evropský parlament zajistí, aby všichni příjemci USEU, a to jak vnitřní, tak i ti, kteří spadají do jeho odpovědnosti, a to všechna oddělení a smluvní partneři, dodržovali společné minimální normy bezpečnosti, aby takto utajované skutečnosti mohly být předávány s důvěrou, že všichni s nimi budou nakládat stejně obezřetně. Tyto minimální normy musí zahrnovat kritéria pro bezpečnostní prověrky úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny a opatření na ochranu důvěrných informací.

Přístup vnějších subjektů k důvěrným informacím povolí Evropský parlament pouze pod podmínkou, že tyto subjekty zaručí, že při nakládání s těmito informacemi dodrží pravidla přinejmenším odpovídající těmto společným minimálním normám.

Tyto společné minimální normy se použijí i v případě, že Evropský parlament prostřednictvím smlouvy nebo grantu svěří průmyslovým nebo jiným subjektům úkoly, které zahrnují důvěrné informace.

6. Bezpečnostní opatření týkající se úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny

6.1 Bezpečnostní školení úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny

Úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny v postavení, ve kterém mohou mít přístup k USEU, musí před nástupem do funkce a poté v pravidelných intervalech získat podrobný výklad o nezbytných bezpečnostních opatřeních a souvisejících postupech. Tyto osoby musí písemně potvrdit, že si přečetly tyto platné bezpečnostní předpisy a plně jim porozuměly.

6.2 Odpovědnost vedoucích pracovníků

Vedoucí pracovníci musí vědět, kteří z jejich pracovníků nakládají s utajovanými skutečnostmi a kteří mají přístup k zabezpečeným komunikačním a informačním systémům, a musí zaznamenávat a hlásit všechny události nebo zřejmá ohrožení, která by mohla ovlivnit bezpečnost.

6.3 Bezpečnostní status úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny

Měly by být stanoveny postupy umožňující určit, jsou-li zjištěny nepříznivé informace o určitém úředníkovi Evropského parlamentu nebo ostatním zaměstnanci Parlamentu pracujícím pro politické skupiny, zda jeho funkce vyžaduje přístup k utajovaným skutečnostem nebo zda má přístup k zabezpečeným komunikačním nebo informačním systémům, a uvědomit příslušné oddělení Evropského parlamentu. Zjistí-li se, že tato osoba představuje bezpečnostní riziko, bude odvolána nebo vyřazena z plnění úkolů, při kterém by mohla ohrožovat bezpečnost.

7. Fyzická bezpečnost

Fyzická bezpečnost znamená používání fyzických a technických ochranných opatření k zamezení neoprávněného přístupu k USEU.

7.1 Potřeba ochrany

Stupeň fyzické ochrany, který má být použit pro zajištění ochrany USEU, musí odpovídat stupni utajení držených informací a materiálu, jejich objemu a ohrožení, kterému jsou vystaveny. Všichni držitelé USEU se řídí jednotnými pravidly pro utajování těchto informací a musí dodržovat společné normy ochrany týkající se úschovy, přenosu a ničení informací a materiálů vyžadujících ochranu.

7.2 Kontrola

Osoby, které odcházejí z prostor, v nichž se nacházejí jim svěřené USEU, se musí ujistit, že jsou bezpečně uloženy a že jsou aktivována všechna bezpečnostní zařízení (zámky, poplašná zařízení atd.). Po pracovní době se provádějí další nezávislé kontroly.

7.3 Bezpečnost budov

Budovy, v nichž se nacházejí USEU nebo zabezpečené komunikační a informační systémy, musí být chráněny před neoprávněným vstupem.

Povaha této ochrany USEU (např. míře na oknech, zámky na dveřích, stráže u vchodů, automatické systémy kontroly přístupu, bezpečnostní inspekce a hlídky, poplašné systémy, systémy pro odhalování neoprávněného vniknutí a hlídací psi) závisí na:

- a) stupni utajení, objemu a umístění chráněných informací a materiálů v budově;
- b) kvalitě bezpečnostních schránek obsahujících dotyčné informace a materiály;
- c) technických vlastnostech a umístění budovy.

Povaha ochrany poskytované komunikačním a informačním systémům závisí na určení hodnoty ohrožených informací a materiálů a na případné škodě v případě ohrožení bezpečnosti, na technických vlastnostech a na umístění budovy, v níž se systém nachází, a na umístění tohoto systému v budově.

7.4 *Nouzové plány*

Je třeba předem připravit podrobné plány na ochranu utajovaných skutečností v nouzových případech.

8. **Stupně utajení, bezpečnostní specifikace, značky, vyznačení a pravidla utajování**

8.1 *Bezpečnostní specifikace*

Jiný způsob utajování než ten, který je uveden v čl. 2 písm. c) tohoto rozhodnutí, není povolen.

Za účelem stanovení mezí platnosti utajení (což pro utajované skutečnosti udává automatické snížení stupně utajení nebo odtajnění) se může použít smluvená bezpečnostní specifikace. Jedná se buď o slova „DO ... (čas/datum)“ nebo „DO ... (určitá událost)“.

Další bezpečnostní specifikace, jako jsou například „KRYPTO“ (šifrováno) nebo jakékoli jiné bezpečnostní specifikace uznávané EU, se použijí v případech, kdy kromě způsobu nakládání s danou informací, který je určen jejím stupněm utajení, existuje navíc potřeba omezeného šíření a zvláštního nakládání.

Bezpečnostní specifikace se mohou použít pouze v kombinaci se stupněm utajení.

8.2 *Značky*

K upřesnění oblasti, které se týká daný dokument, nebo k označení zvláštního rozšiřování na základě „potřeby vědět“ nebo (u informací nepodléhajících utajení) k označení konce embarga lze použít značky.

Značka se nepovažuje za stupeň utajení a nesmí se používat místo něj.

8.3 *Vyznačení stupně utajení a bezpečnostní specifikace*

Stupeň utajení se vyznačuje následujícími způsoby:

- a) na dokumentech označených stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED mechanickými nebo elektronickými prostředky;
- b) na dokumentech označených stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL mechanickými prostředky nebo ručně nebo vytištěním na předem orazítkovaný a evidovaný list;
- c) na dokumentech označených stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET a TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET mechanickými prostředky nebo ručně.

Bezpečnostní specifikace se vyznačují přímo pod označení stupně utajení stejnými způsoby, které se používají pro vyznačení stupně utajení.

8.4 *Pravidla utajování*

8.4.1 *O b e c n ě*

Informace podléhají utajení pouze tehdy, je-li to nezbytné. Stupeň utajení je jasně a řádně vyznačen a trvá pouze po dobu, po kterou skutečnost vyžaduje ochranu.

Odpovědnost za utajení skutečností a za jakékoli následné snížení stupně utajení nebo odtajnění má výlučně původce.

Úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu provedou utajení skutečností, snížení stupně jejich utajení nebo jejich odtajnění na pokyn generálního tajemníka nebo s jeho souhlasem.

Podrobné postupy upravující nakládání s utajovanými dokumenty jsou vypracovávány tak, aby umožnily těmto dokumentům ochranu odpovídající informacím, které obsahují.

Počet osob oprávněných vypracovat dokumenty označené TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET musí být omezen na minimum a jména těchto osob musí být uvedena na seznamu vytvořeném oddělením CIS.

8.4.2 Stanovení stupně utajení

Stupeň utajení dokumentu se určí podle úrovně citlivosti jeho obsahu v souladu s definicí v čl. 2 odst. c). Stupně utajení je nutno používat správně a střídavě. To se týká zvláště stupně utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

Stupeň utajení průvodního dopisu nebo sdělení obsahujících připojené části musí být stejně vysoký jako nejvyšší stupeň utajení jedné z těchto připojených částí. Původce jasně uvede jejich stupeň utajení, pokud dopis nebo sdělení budou odděleny od připojených částí.

Původce dokumentu, pro který má být stanoven stupeň utajení, musí přihlížet k výše zmíněným pravidlům a potlačit jakoukoli snahu o stanovení příliš vysokého stupně utajení nebo příliš nízkého stupně utajení.

Jednotlivé stránky, odstavce, oddíly, přílohy, dodatky a připojené části dokumentu mohou vyžadovat různý stupeň utajení a musí být podle toho označeny. Stupeň utajení dokumentu jako celku je stanoven podle částí s nejvyšším stupněm utajení.

9. **Kontroly**

Ředitelství Evropského parlamentu odpovědné za bezpečnost provádí pravidelné kontroly bezpečnostních opatření přijatých na ochranu USEU, přičemž mu může pomáhat oddělení CIS.

Ředitelství Evropského parlamentu odpovědné za bezpečnost a bezpečnostní oddělení ostatních orgánů, institucí, úřadů a agentur zřízených na základě Smluv, které uchovávají USEU, se mohou rovněž dohodnout na provádění vzájemných hodnocení bezpečnostních opatření přijatých na ochranu USEU.

10. **Postup odtajnění**

10.1 Oddělení CIS přezkoumá USEU a nejpozději ve 25. roce od vytvoření dokumentu předloží původci příslušné návrhy na odtajnění. Dokumenty, které nebyly odtajněny při prvním přezkumu, budou pravidelně znovu hodnoceny nejméně každých pět let.

10.2 Kromě dokumentů, které jsou uloženy v zabezpečených archívech a řádně utajeny, se může postup odtajnění týkat také jiných důvěrných informací uložených buď v zabezpečených archívech nebo v Archivním a dokumentačním středisku Evropského parlamentu (CARDOC).

10.3 Oddělení CIS bude jménem původce odpovědné za to, aby uvědomilo příjemce dokumentu o změně stupně utajení, a příjemci jsou povinni na to upozornit další příjemce, kterým předali originál dokumentu nebo jeho kopii.

10.4 Odtajnění nemá vliv na jakákoliv označení uvedená na dokumentu.

10.5 Původní stupeň utajení v horní a dolní části každé stránky se škrtně. První (úvodní) strana dokumentu se orazítkuje a doplní se na ni poznámka oddělení CIS.

10.6 Text odtajněného dokumentu se přiloží k elektronickému listu nebo podobnému systému, v němž byl registrován.

10.7 V případě dokumentů, pro něž platí výjimka ochrany soukromí a osobnosti nebo obchodních zájmů fyzické či právnické osoby, a v případě citlivých dokumentů se použije článek 2 nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83.

10.8 Kromě ustanovení uvedených v bodech 10.1. až 10.7. se použijí následující pravidla:

- a) u dokumentů třetích stran konzultuje oddělení CIS s dotčenou třetí stranou předtím, než přistoupí k odtajnění. Dotčená třetí strana bude mít osm týdnů na vyslovení připomínek;
- b) co se týče výjimky ochrany soukromí a osobnosti, je při odtajnění třeba zohlednit především souhlas dotčené osoby, nemožnost identifikovat dotčenou osobu nebo skutečnost, že dotčená osoba již není naživu;
- c) co se týče výjimky ohledně obchodních zájmů fyzické či právnické osoby, lze dotčenou osobu informovat zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie* a dát jí čtyři týdny ode dne zveřejnění k vyslovení připomínek.

ČÁST 2

POSTUP BEZPEČNOSTNÍCH PROVĚREK

11. Bezpečnostní prověrky poslanců Evropského parlamentu

- 11.1 S ohledem na výsadní práva a pravomoci Evropského parlamentu může být jeho poslancům poskytnut přístup k USEU až do stupně utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL včetně bez bezpečnostní prověrky. Jedná-li se o informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, musí podepsat čestné prohlášení potvrzující, že nevyzradí třetí osobě obsah těchto informací.
- 11.2 Pro přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET a SECRET UE/EU SECRET musí poslanci Evropského parlamentu získat osvědčení v souladu s postupem uvedeným v bodech 11.3. a 11.4.
- 11.3 Osvědčení se uděluje pouze poslancům Evropského parlamentu, kteří prošli bezpečnostní prověrkou příslušných vnitrostátních orgánů členských států postupem uvedeným v bodech 11.9. až 11.14. Osvědčení poslancům uděluje předseda Parlamentu.
- 11.4 Předseda Parlamentu může udělit osvědčení po převzetí stanoviska příslušných vnitrostátních orgánů členských států na základě bezpečnostní prověrky provedené v souladu s body 11.8. až 11.13.
- 11.5 Ředitelství Evropského parlamentu odpovědné za bezpečnost vede aktuální seznam všech poslanců Evropského parlamentu, jimž bylo uděleno osvědčení, včetně dočasného osvědčení ve smyslu bodu 11.15.
- 11.6 Osvědčení je platné pět let nebo po dobu výkonu funkcí odůvodňujících jeho udělení, pokud je tato doba kratší. Může být obnoveno v souladu s postupem uvedeným v bodu 11.4.
- 11.7 Předseda Parlamentu osvědčení odejme, má-li za to, že jsou k tomu oprávněné důvody. Jakékoli rozhodnutí o odnětí osvědčení je sděleno danému poslanci Evropského parlamentu, který může žádat o slyšení předsedou předtím, než nabude rozhodnutí o odnětí osvědčení platnosti, a rovněž příslušnému vnitrostátnímu orgánu.
- 11.8 Bezpečnostní prověrka se provádí s pomocí dotčeného poslance Evropského parlamentu a na žádost předsedy Parlamentu. Za příslušný vnitrostátní orgán, který je oprávněn prověrku provádět, se považuje orgán toho členského státu, jehož je dotčený poslanec státním příslušníkem.
- 11.9 V rámci této prověrky je dotčený poslanec Evropského parlamentu povinen vyplnit formulář s osobními informacemi.
- 11.10 Předseda Parlamentu ve své žádosti adresované příslušným vnitrostátním orgánům upřesní stupeň utajení utajovaných skutečností, které mají být dotčenému poslanci Evropského parlamentu zpřístupněny, aby tyto orgány mohly provést prověrku.

- 11.11 Celá bezpečnostní prověrka prováděná příslušnými vnitrostátními orgány i její výsledky musí být v souladu s příslušnými pravidly a předpisy platnými v dotčeném členském státu včetně pravidel a předpisů pro opravné prostředky.
- 11.12 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány členského státu kladné stanovisko, může předseda Parlamentu udělit dotčenému poslanci Evropského parlamentu osvědčení.
- 11.13 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány záporné stanovisko, oznámí se smysl tohoto stanoviska dotčenému poslanci Evropského parlamentu, který může požádat předsedu Parlamentu o slyšení. Považuje-li to předseda Parlamentu za nezbytné, může požádat příslušné vnitrostátní orgány o doplňující vysvětlení. Je-li záporné stanovisko potvrzeno, nelze osvědčení udělit.
- 11.14 Všichni poslanci Evropského parlamentu, jimž bylo uděleno osvědčení ve smyslu bodu 11.3., dostanou v okamžiku udělení osvědčení a poté v pravidelných intervalech nezbytné pokyny týkající se ochrany utajovaných skutečností a způsobu zajištění této ochrany. Tito poslanci podepíší prohlášení potvrzující, že dané pokyny obdrželi.
- 11.15 Za výjimečných okolností může předseda Parlamentu poté, co uvědomí příslušné vnitrostátní orgány, a pokud od nich nezíská ve lhůtě jednoho měsíce žádnou reakci, udělit poslanci Evropského parlamentu dočasné osvědčení na dobu nepřesahující šest měsíců, dokud nebude znám výsledek prověrky uvedené v bodu 11.11. Takto udělená dočasná osvědčení neumožňují přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.
- 12. Bezpečnostní prověrky úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny**
- 12.1 Přístup k utajovaným skutečnostem smějí mít pouze úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny, kteří mají z důvodu svých funkcí a pro splnění požadavků spojených s pracovní činností znát utajované skutečnosti nebo je používat.
- 12.2 Pro přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET a CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL musí osoby uvedené v bodu 12.1. získat osvědčení v souladu s postupem uvedeným v bodech 12.3. a 12.4.
- 12.3 Osvědčení se uděluje pouze osobám uvedeným v bodu 12.1., které prošly bezpečnostní prověrkou příslušných vnitrostátních orgánů členských států postupem uvedeným v bodech 12.9. až 12.14. Za udělování osvědčení úředníkům Evropského parlamentu a zaměstnancům Parlamentu pracujícím pro politické skupiny je zodpovědný generální tajemník.
- 12.4 Osvědčení udělí generální tajemník po převzetí stanoviska příslušných vnitrostátních orgánů členských států na základě bezpečnostní prověrky provedené v souladu s body 12.8. až 12.13.
- 12.5 Ředitelství Evropského parlamentu odpovědné za bezpečnost vede aktuální seznam veškerých pracovních míst, pro která je nutná bezpečnostní prověrka a o nichž ho informují příslušná oddělení Evropského parlamentu, a všech osob, jimž bylo uděleno osvědčení, včetně dočasného osvědčení ve smyslu bodu 12.15.
- 12.6 Osvědčení je platné na dobu pět let nebo na dobu výkonu funkcí odůvodňujících jeho udělení, pokud je tato doba kratší. Může být obnoveno v souladu s postupem uvedeným v bodu 12.4.
- 12.7 Generální tajemník osvědčení odejme, má-li za to, že jsou k tomu oprávněné důvody. Jakékoli rozhodnutí o odnětí osvědčení je sděleno danému úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny, který může žádat o slyšení generálním tajemníkem předtím, než rozhodnutí o odnětí osvědčení nabude platnosti, a rovněž příslušnému vnitrostátnímu orgánu.
- 12.8 Bezpečnostní prověrka se provádí s pomocí dotčené osoby a na žádost generálního tajemníka. Za příslušný vnitrostátní orgán, který je oprávněn prověrku provádět, se považuje orgán toho členského státu, jehož je dotčená osoba státním příslušníkem. V případě, že to umožňují vnitrostátní právní a správní předpisy, mohou příslušné vnitrostátní orgány osoby, které nejsou jejich státními příslušníky a žádají o přístup k informacím se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo vyšším, prošetřit.

- 12.9 V rámci této prověrky je úředník Evropského parlamentu nebo jiný zaměstnanec Parlamentu pracující pro politické skupiny povinen vyplnit formulář s osobními informacemi.
- 12.10 Generální tajemník ve své žádosti adresované příslušným vnitrostátním orgánům upřesní typ a stupeň utajení utajovaných skutečností, které mají být dotčené osobě zpřístupněny, aby tyto orgány mohly provést prověrku a vydat své stanovisko k úrovni osvědčení, které má být uděleno dotčené osobě.
- 12.11 Po celý průběh bezpečnostní prověrky prováděné příslušnými vnitrostátními orgány i na její výsledky se uplatňují příslušná pravidla a předpisy platné v dotčeném členském státu včetně pravidel a předpisů pro opravné prostředky.
- 12.12 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány členského státu kladné stanovisko, může generální tajemník udělit dotčené osobě osvědčení.
- 12.13 Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány záporné stanovisko, oznámí se toto stanovisko úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny, který může požádat generálního tajemníka o slyšení. Považuje-li to generální tajemník za nezbytné, může požádat příslušné vnitrostátní orgány o doplňující vysvětlení. Je-li záporné stanovisko potvrzeno, nelze osvědčení udělit.
- 12.14 Všichni úředníci Evropského parlamentu a zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny, jimž bylo uděleno osvědčení ve smyslu bodů 12.4. a 12.5., obdrží v okamžiku udělení osvědčení a poté v pravidelných intervalech nezbytné pokyny týkající se ochrany utajovaných skutečností a způsobu zajištění této ochrany. Tito úředníci a zaměstnanci podepíší prohlášení potvrzující, že obdrželi pokyny a že se zavazují je dodržovat.
- 12.15 Za výjimečných okolností může generální tajemník poté, co uvědomí příslušné vnitrostátní orgány, a pokud od nich nezíská ve lhůtě jednoho měsíce žádnou reakci, udělit úředníkovi Evropského parlamentu nebo ostatnímu zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny dočasné osvědčení na dobu nepřesahující šest měsíců, dokud nebude znám výsledek prověrky uvedené v bodu 12.11. tohoto oddílu. Takto udělená dočasná osvědčení neumožňují přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.
-

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

29. června 2011

(2011/C 190/03)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,4425	AUD	australský dolar	1,3585
JPY	japonský jen	116,93	CAD	kanadský dolar	1,4037
DKK	dánská koruna	7,4592	HKD	hongkongský dolar	11,2265
GBP	britská libra	0,89980	NZD	novozélandský dolar	1,7559
SEK	švédská koruna	9,2047	SGD	singapurský dolar	1,7799
CHF	švýcarský frank	1,2036	KRW	jihokorejský won	1 553,32
ISK	islandská koruna		ZAR	jihoafrický rand	9,8846
NOK	norská koruna	7,8055	CNY	čínský juan	9,3235
BGN	bulharský lev	1,9558	HRK	chorvatská kuna	7,3833
CZK	česká koruna	24,342	IDR	indonéska rupie	12 412,97
HUF	maďarský forint	267,05	MYR	malajsijský ringgit	4,3727
LTL	litevský litas	3,4528	PHP	filipínské peso	62,770
LVL	lotyšský latas	0,7093	RUB	ruský rubl	40,3780
PLN	polský zlotý	3,9987	THB	thajský baht	44,429
RON	rumunský lei	4,2105	BRL	brazilský real	2,2687
TRY	turecká lira	2,3604	MXN	mexické peso	16,9954
			INR	indická rupie	64,7210

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Aktualizace seznamu hraničních přechodů podle čl. 2 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. C 316, 28.12.2007, s. 1; Úř. věst. C 134, 31.5.2008, s. 16; Úř. věst. C 177, 12.7.2008, s. 9; Úř. věst. C 200, 6.8.2008, s. 10; Úř. věst. C 331, 31.12.2008, s. 13; Úř. věst. C 3, 8.1.2009, s. 10; Úř. věst. C 37, 14.2.2009, s. 10; Úř. věst. C 64, 19.3.2009, s. 20; Úř. věst. C 99, 30.4.2009, s. 7; Úř. věst. C 229, 23.9.2009, s. 28; Úř. věst. C 263, 5.11.2009, s. 22; Úř. věst. C 298, 8.12.2009, s. 17; Úř. věst. C 74, 24.3.2010, s. 13; Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 17; Úř. věst. C 355, 29.12.2010, s. 34; Úř. věst. C 22, 22.1.2011, s. 22; Úř. věst. C 37, 5.2.2011, s. 12; Úř. věst. C 149, 20.5.2011, s. 8)

(2011/C 190/04)

Zveřejnění seznamu hraničních přechodů podle čl. 2 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), vychází z informací sdělených členskými státy Komisi v souladu s článkem 34 Schengenského hraničního kodexu.

Kromě zveřejnění v Úředním věstníku jsou na internetové stránce generálního ředitelství pro vnitřní věci dostupné pravidelné aktualizace.

ŠPANĚLSKO

Změna informací zveřejněných v Úř. věst. C 316, 28.12.2007 a v Úř. věst. C 74, 24.3.2010

Vzdušné hranice

Nový hraniční přechod: Castellón

INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO PROSTORU

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO

SHRnutí ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 322/10/KOL

ze dne 14. července 2010

vztahujícího se k řízení podle článku 54 Dohody o EHP proti podniku Posten Norge AS

(věc č. 34250 Posten Norge/Privpak)

(Pouze anglické a norské znění je závazné)

(2011/C 190/05)

Dne 14. července 2010 přijal Kontrolní úřad ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“) rozhodnutí vztahující se k řízení podle článku 54 Dohody o EHP. V souladu s ustanoveními článku 30 kapitoly II protokolu 4 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem tímto Kontrolní úřad zveřejňuje jména stran a hlavní obsah rozhodnutí. Bere přitom v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Úplné znění rozhodnutí bez důvěrných údajů je k dispozici v jazycích případu, v nichž je znění rozhodnutí závazné, na internetových stránkách Kontrolního úřadu na adrese:

<http://www.eftasurv.int/competition/competition-cases/>

SHRnutí PROTIPRÁVNÍHO JEDNÁNÍ

1. Úvod

- (1) Toto rozhodnutí bylo určeno podniku Posten Norge AS. Posten Norge provozuje národní poštovní služby na území Norska. Celosvětový obrat skupiny Posten Norge za rok 2006 činil 23 668 milionů norských korun (NOK). Její obrat mimo norské území představoval zhruba 17,5 % celkového obratu skupiny za rok 2006. Výlučným vlastníkem Posten Norge je norský stát.
- (2) Stěžovatelem byl podnik Schenker Privpak AB (dále jen „Privpak“), zapsaný do rejstříku ve Švédsku v roce 1992. Privpak se zabývá doručováním zásilek, jež podniky provozující zásilkový prodej zasílají zákazníkům v Norsku, ve Švédsku a Finsku. Schenker Privpak AB je součástí skupiny DB Schenker. Ve skupině DB Schenker jsou sdruženy všechny dopravní a logistické činnosti podniku Deutsche Bahn AG. Podnik Deutsche Bahn AG je v konečném důsledku ve 100 % vlastnictví německého státu. Privpak podniká v Norsku prostřednictvím podniku Schenker Privpak AS, společnosti s ručením omezeným, zřízené podle norského práva.

2. Postup

- (3) Dne 24. června 2002 obdržel Kontrolní úřad stížnost podniku Privpak. Doplňkové informace poskytl Privpak ve formě dopisů ze dne 9. prosince 2002, 14. ledna 2003, 15. srpna 2003 a 5. března 2004. Podnik Posten Norge odpověděl na žádosti o informace dne 16. a 23. června 2003. Ve dnech 21. až 24. června 2004 byla v prostorách Posten Norge v Oslu provedena inspekce. Na základě několika žádostí o informace adresovaných podnikům Privpak, Posten Norge a třetím stranám přijal Kontrolní úřad dne 17. prosince 2008 prohlášení o námitkách vůči Posten Norge. Podnik Posten Norge odpověděl na prohlášení o námitkách dne 3. dubna 2009. Dne 16. června 2009 se konalo ústní slyšení.

3. Chování podniku Posten Norge

- (4) V roce 1999 došel podnik Posten Norge k závěru, že jeho stávající distribuční síť nepostačuje k uspokojení požadavků trhu z hlediska dostupnosti a služeb. V předchozích letech se výrazně snížil také příjem z distribuční sítě a její provoz byl příliš nákladný. Podnik Posten Norge se proto rozhodl provést reorganizaci své distribuční sítě, zredukovat počet poštovních poboček na 300–450 a zřídit nejméně 1 100 přepážek typu „Post-in-Shop“. Hodlal tak zvýšit jednak dostupnost poštovních a finančních služeb, jelikož celkový počet výdejních míst se měl zvýšit nejméně o 200, a jednak – díky snížení provozních nákladů – svou ziskovost.
- (5) Koncept „Post-in-Shop“, vytvořený a vlastněný podnikem Posten Norge, je určen k zajišťování různých poštovních a finančních služeb v maloobchodních prodejnách, jako jsou supermarkety, obchody smíšeným zbožím, kiosky a čerpací stanice. Každý Post-in-Shop musí nabízet alespoň minimální základní poštovní a bankovní služby, které musí podnik Posten Norge zajišťovat dle podmínek své provozní licence. Mohou být zahrnuty i další produkty a služby, podle skladby zákazníků jednotlivých přepážek Post-in-Shop. Za každodenní monitorování přepážek Post-in-Shop odpovídá především podnik Posten Norge, který má právo kontrolovat všechny aspekty fungování tohoto konceptu. Přepážky Post-in-Shop jsou začleněny do maloobchodních prodejen a mají stejnou otevírací dobu jako tyto prodejny. Přepážky Post-in-Shop mají jednotný vzhled, který je v souladu s celkovou strategií podniku Posten Norge.
- (6) V letech 1999–2000, kdy byl koncept Post-in-Shop vytvořen, hodlal podnik Posten Norge navázat strategická partnerství s nejvýznamnějšími řetězci či skupinami obchodů smíšeným zbožím, kiosků a čerpacích stanic za účelem poskytování poštovních služeb v obchodech. Počátkem roku 2000 sjednal Posten Norge v tomto smyslu předběžná ujednání s nejvýznamnějšími maloobchodními řetězci a skupinami. Následně uzavřel tyto dohody týkající se konceptu Post-in-Shop:
- v září 2000 obchodní dohodu se skupinou NorgesGruppen/Shell, která z této skupiny učinila přednostního partnera Posten Norge. Podnik Posten Norge za to získal výhradní přístup do všech prodejen této skupiny (skupinová exkluzivita),
 - v lednu 2001 rámcovou dohodu se skupinou COOP, kterou skupina COOP získala postavení druhého přednostního partnera v pořadí, a dále
 - v lednu 2001 protokol se skupinou ICA.
- (7) V rámci posledních dvou dohod byl podniku Posten Norge udělen výhradní přístup do prodejen, v nichž byly zřízeny přepážky Post-in-Shop. Se všemi skupinami byly sjednány rovněž standardní provozní dohody, jež měly být uzavřeny s jednotlivými prodejny, kde byly zřízeny přepážky Post-in-Shop.
- (8) Od počátku roku 2004 vedl podnik Posten Norge z vlastní iniciativy současně jednání se skupinami NorgesGruppen, COOP a ICA za účelem uzavření nových rámcových dohod týkajících se přepážek Post-in-Shop. Tyto dohody měly od 1. ledna 2006 nahradit stávající dohody. Interně bylo v Posten Norge navrženo, aby byly všechny skupiny informovány o tom, že podnik Posten Norge hodlá: i) uzavřít nové rámcové dohody týkající se přepážek Post-in-Shop, a ii) upravit ustanovení o přednostním postavení. Před ukončením jednání však neměly být maloobchodní skupiny informovány o tom, zda a komu bylo přednostní postavení uděleno. Podnik Posten Norge se řídit navrženou strategií a otázku přednostního partnerského postavení ponechal v průběhu jednání otevřenou.
- (9) Během roku 2006 byly z dohod Posten Norge odstraněny všechny klauzule o exkluzivitě a přednostním partnerském postavení.

4. Článek 54 Dohody o EHP

4.1 Relevantní trh

- (10) V průběhu předmětného období poskytoval podnik Posten Norge doručovací zásilkové služby podnikům spotřebitelům (tzv. Business-to-Consumer, dále jen „B-to-C“) na přepážku a do domu. Nabízel rovněž doručování zásilek B-to-C do zahraničí.

- (11) Síť Posten Norge pro doručování zásilek B-to-C tvořily jeho vlastní poštovní pobočky a přepážky Post-in-Shop. Tuto síť mohli v případě potřeby v nejdlejších venkovských oblastech doplnit poštovní doručovatelé. Podnik Posten Norge byl jediným poskytovatelem služeb doručování zásilek podniků spotřebitelům, jehož distribuční síť pokrývala celé Norsko.

4.1.1 Relevantní výrobní trh

- (12) Věc se týká zajišťování služeb doručování zásilek B-to-C na přepážku. Doručení na přepážku je v Norsku nejběžnějším způsobem doručování zásilek B-to-C a zákazníci jsou na něj zvyklí. Podnik Posten Norge je největším poskytovatelem služeb doručování zásilek podniků spotřebitelům. Doručování do domu představuje jen zlomek celkového objemu zásilek, které podniky jeho prostřednictvím doručí spotřebitelům. Dostupné údaje nenaznačovaly, že by zásilkové společnosti považovaly služby doručování do domu za možnou náhradu služeb Posten Norge, které se týkají doručování zásilek B-to-C na přepážku. Doručování zásilek B-to-C do domu si vyžaduje přepravní infrastrukturu, jež je schopna zajistit doručení zásilek všem příjemcům až ke dveřím. Služby doručování do domu a doručování na přepážku lze považovat za vzájemně nahraditelné či zaměnitelné pouze tehdy, pokud by bylo krátkodobě možné u značného množství zásilek zaměnit doručení na přepážku za doručení do domu. Dostupné údaje ukazují, že to v rozhodném období nebylo reálné. Služby doručování zásilek B-to-C do domu proto nebyly do relevantního výrobního trhu zahrnuty.
- (13) Služeb doručování zásilek mezi podniky (Business-to-Business, dále jen „B-to-B“) využívají podnikoví zákazníci, kteří požadují doručení v pracovní době do domu na adresu jiného podniku. Tito podnikoví zákazníci mají nároky na dobu doručení a jsou ochotni zaplatit za tyto služby výrazně vyšší cenu. Z důvodu cenového rozdílu mezi oběma druhy služeb, který zřejmě odráží rozdíl mezi náklady na jejich poskytování, by pro společnosti provozující prodej na dálku nebylo ekonomicky výhodné nahradit služby doručování zásilek B-to-C na přepážku službami doručování zásilek B-to-B. Tyto služby by proto nepředstavovaly omezení hospodářské soutěže pro doručování zásilek B-to-C. Navíc prakticky nebylo možné, aby zásilkové společnosti přešly na doručování zásilek B-to-B, protože poskytovatelé těchto služeb obvykle požadovali, aby byl příjemcem zásilky podnikatelský subjekt a nikoli soukromá osoba.
- (14) Kontrolnímu úřadu nebylo známo, že by v předmětném období některý dodavatel ve výrazné míře nabízel doručování zásilek B-to-C na pracoviště. Z odlišnosti rysů, cen a předpokládaného využití vyplývá, že pro zásilkové společnosti nepředstavovalo doručování zásilek mezi spotřebiteli (C-to-C) náhradu za doručování zásilek B-to-C na přepážku.
- (15) Kontrolní úřad došel k závěru, že v předmětném období byl trh služeb doručování zásilek B-to-C na přepážku odlišný od trhu služeb doručování zásilek B-to-C do domu nebo na pracoviště, služeb doručování zásilek B-to-B a služeb doručování zásilek C-to-C.

4.1.2 Relevantní zeměpisný trh

- (16) Zeměpisný rozsah trhu služeb doručování zásilek B-to-C na přepážku byl omezen na Norsko.

4.2 Dominantní postavení

- (17) Od počátku poskytování služeb doručování zásilek B-to-C na přepážku v roce 1997 se stal podnik Posten Norge v Norsku jejich největším poskytovatelem a měl velmi malou konkurenci. Před vstupem podniku Tollpost na trh byl jediným konkurentem podniku Posten Norge podnik Privpak. Zásilkové společnosti neuvedly žádné jiné konkurenty, kteří se do podzimu roku 2006 zabývali doručováním zásilek B-to-C na přepážku. Na podzim roku 2005 se rozhodl vstoupit na trh podnik Tollpost, který však začal fungovat až na podzim roku 2006 a ve velmi omezeném měřítku.

(18) Tržní podíl podniku Posten Norge v celém rozhodném období zůstal nebo se blížil 98 %. V uvedeném období existovaly na relevantním trhu značné překážky vstupu a expanze. Tržní chování Posten Norge nebylo v tomto období nijak výrazně omežováno možností nově vstoupit na trh. Jelikož alternativní dodavatelé s významným a stabilním podílem na trhu neexistovali, nehrozilo reálné nebezpečí, že by se některý zákazník Posten Norge – ani ten největší – rozhodl přesunout všechny nebo velkou část svých požadavků na služby jinam. Posten Norge proto zůstal po celé rozhodné období nevyhnutelným obchodním partnerem.

(19) Kontrolní úřad došel k závěru, že v rozhodném období byl podnik Posten Norge na relevantním trhu v dominantním postavení ve smyslu článku 54 Dohody o EHP. Relevantní zeměpisný trh, na němž měl podnik Posten Norge toto dominantní postavení, tvořil „podstatnou část“ území EHP.

4.3 Zneužití

4.3.1 Posouzení chování podniku Posten Norge

(20) Článek 54 Dohody o EHP zakazuje jako neslučitelné s jejím fungováním, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na území, na které se vztahuje tato dohoda, nebo jeho podstatné části, pokud to může ovlivnit obchod mezi smluvními stranami.

(21) Podle zavedené judikatury je pojem „zneužití“

„pojmem objektivním, který se vztahuje na chování podniku v dominantním postavení, které může ovlivnit strukturu trhu, na němž je právě v důsledku přítomnosti tohoto podniku stupeň hospodářské soutěže již oslabený a jehož účinkem je bránění, za použití prostředků odlišných od těch, které jsou používány při běžné soutěži výrobků nebo služeb na základě plnění hospodářských subjektů, zachování stupně hospodářské soutěže, který ještě na trhu existuje, nebo rozvoji této hospodářské soutěže“⁽¹⁾

(22) Účinky uvedené v judikatuře citované v předchozím odstavci se nemusí vztahovat ke konkrétním či skutečným účinkům údajného zneužívání, jež je předmětem stížnosti. Pro účely přijetí rozhodnutí o porušení článku 54 Dohody o EHP stačí prokázat, že chování podniku v dominantním postavení představující zneužívání vede k omezení hospodářské soutěže nebo, jinými slovy, že tento účinek může mít nebo pravděpodobně má. Schopnost daných postupů omezovat hospodářskou soutěž může být nepřímá, pokud se právně dostačujícím způsobem prokáže, že skutečně může vést k omezení hospodářské soutěže.

(23) Rozhodnutí dochází ke zjištění, že podnik Posten Norge zneužíval své dominantní postavení tím, že ve svých smluvních ujednáních s maloobchodními skupinami využíval skupinové exkluzivity a exkluzivity prodejního místa, jakož i prostřednictvím strategie, kterou sledoval při novém projednávání svých dohod v období od roku 2004.

(24) Skupinová exkluzivita zamezovala konkurentům Posten Norge v přístupu k celé skupině Norges-Gruppen/Shell, včetně největší skupiny maloobchodních prodejen se zbožím každodenní spotřeby, největšího řetězce kiosků a největšího řetězce čerpacích stanic v Norsku. Skupinovou exkluzivitou a exkluzivitou prodejního místa byla k podniku Posten Norge vázána řada prodejen nejvýznamnějších řetězců obchodů smíšeným zbožím, kiosků a čerpacích stanic v Norsku.

(25) Od uzavření dohod s Posten Norge v roce 2001 i během podstatné části roku 2002, kdy bylo zřízeno mnoho nových přepážek Post-in-Shop, se skupiny COOP a ICA snažily získat co možná nejvíce přepážek Post-in-Shop. Protože podnik Posten Norge požadoval exkluzivitu prodejního místa, nemohla být přepážka Post-in-Shop zřízena v žádné prodejní skupiny COOP nebo ICA, do níž měli přístup

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci Hoffmann-La Roche v. Komise, 85/76, Recueil 1979, s. 461, bod 91; ve věci Michelin v. Komise (Michelin I), 322/81, Recueil 1983, s. 3461, bod 70; ve věci AKZO v. Komise, C-62/86, Recueil 1991, s. I-3359, bod 69; ve věci Irish Sugar v. Komise, T-228/97, Recueil 1999, s. II-2969, bod 111; ve věci British Airways v. Komise, T-219/99, Recueil 2003, s. II-5917, bod 241; ve věci Deutsche Telekom v. Komise, T-271/03, Sb. rozh. 2008, s. II-477, bod 233.

konkurenční doručovatelé zásilek podniků spotřebitelům. Jinak řečeno, z konceptu Post-in-Shop byly vyloučeny veškeré prodejny, jež využíval některý z konkurentů Posten Norge. Pokud by skupiny COOP a ICA souhlasily s vytvořením konkurenčního konceptu doručování, který by vedl ke zřízení několika stovek „konkurenčních“ prodejen v jejich maloobchodní síti, významně by tím snížily pravděpodobnost, že by se jim podařilo získat nové přepážky Post-in-Shop.

- (26) Během nového projednávání dohod ponechával podnik Posten Norge otázku přednostního partnerského postavení otevřenou, čímž uvedl skupiny COOP a ICA v domnění, že by po roce 2006 mohly toto postavení získat nebo si své postavení alespoň vylepšit. To pro obě skupiny očividně představovalo překážky, které je odrazovaly od spolupráce s alternativními doručovateli zásilek B-to-C. Tento stav trval nejméně po dobu, kdy pokračovala jednání a kdy smluvní vztahy se skupinami COOP a ICA nebyly smluvně zakotveny.
- (27) Na základě dostupných důkazů došel Kontrolní úřad k závěru, že čtvrtá největší maloobchodní skupina Reitangruppen ani ostatní významné řetězce čerpacích stanic nebyly připraveny začlenit do svých řetězců doručovatelé koncepty dodavatelů zásilek B-to-C. Tyto skupiny se domnívaly, že ve svých prodejnách nemají dost prostoru k poskytování služeb doručování zásilek a že koncept doručování zásilek nepředstavuje dobrou obchodní příležitost, nebo se vyjadřovaly negativně k projektům, jež by mohly vést k přidáním nákladům a/nebo odvrátit pozornost od hlavní strategie daného řetězce. Ostatní významné řetězce obchodů smíšeným zbožím, kiosků a čerpacích stanic proto byly v rozhodném období pro konkurenty Posten Norge do značné míry nedostupné.
- (28) Na základě toho Kontrolní úřad shledal, že chování Posten Norge významně ztěžovalo novým účastníkům získání přístupu k nejvyhledávanějším distribučním kanálům v Norsku. Chování Posten Norge tak vytvářelo strategické překážky vstupu na relevantní trh poskytování služeb doručování zásilek B-to-C na přepážku. Omezení přístupu k nejvýznamnějším řetězcům obchodů smíšeným zbožím, kiosků a čerpacích stanic, k němuž chování Posten Norge vedlo, proto zřejmě omezovalo schopnost a/nebo motivaci konkurentů podniku Posten Norge soutěžit na trhu poskytování služeb doručování zásilek B-to-C na přepážku.
- (29) Kontrolní úřad dále zastával názor, že chování Posten Norge pravděpodobně vedlo ke skutečnému narušení hospodářské soutěže, jež bylo k újmě spotřebitelů. Z dostupných důkazů vyvodil, že pokud by bylo chování Posten Norge odlišné, jeho konkurenti by pravděpodobně mohli mít přístup k nejvýznamnějším řetězcům obchodů smíšeným zbožím, kiosků a čerpacích stanic. To by na relevantním trhu usnadnilo jejich vstup a expanzi, vedlo by to k významnějšímu konkurenčnímu tlaku na Posten Norge, a tím by to omezilo jeho tržní sílu ve prospěch zásilkových společností a v konečném důsledku spotřebitelů.

4.3.2 Objektívni zdůvodnění

- (30) Chování vylučující ostatní soutěžitele nemusí spadat pod zákaz uvedený v článku 54 Dohody o EHP, pokud dominantní podnik prokáže, že je jeho chování objektivně nutné nebo že produkuje zvýšení efektivity, jež škodlivé účinky na hospodářskou soutěž vyrovná⁽¹⁾. Břemeno prokázání této objektivní nutnosti nebo zvýšení efektivity leží na dominantním podniku⁽²⁾.
- (31) Podnik Posten Norge argumentoval tím, že skupinová exkluzivita byla nutná: ke zvýšení efektivity, jelikož usnadnila rychlé zavedení sítě přepážek Post-in-Shop; k tomu, aby konkurenti nemohli zabrat žádnou prodejnu, kde bylo potřeba zřídit přepážku Post-in-Shop; k vyloučení nebezpečí, že by se skupina NorgesGruppen/Shell nedostatečně přispívala k šíření konceptu Post-in-Shop; a k zajištění dostatečného prostoru pro činnost podniku Posten Norge v prodejnách. Po důkladném posouzení došel Kontrolní úřad k závěru, že podnik Posten Norge neprokázal, že by skupinová exkluzivita v oblasti služeb doručování zásilek byla z kteréhokoli z těchto důvodů nutná. Dále, i kdyby bylo tvrzení, že skupinová exkluzivita přinesla v tomto ohledu nějaké zvýšení efektivity, akceptovatelné, její rozsah a trvání byly v každém případě nadměrné, a tudíž nepřiměřené.
- (32) Podnik Posten Norge argumentoval také tím, že skupině NorgesGruppen/Shell vyplácel každoročně vysoké částky na náklady, které jí vznikaly v souvislosti s jejím zapojením do konceptu Post-in-Shop. Tvrdil, že by bez skupinové exkluzivity nemohl zajistit, aby tyto částky byly použity k jeho

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci United Brands v. Komise, C-27/76, Recueil 1978, s. 207, bod 184; ve věci Tetra Pak v. Komise (Tetra Pak II), T-83/91, Recueil 1994, s. II-755, bod 136; ve věci British Airways v. Komise, C-95/04, Sb. rozh. 2007, s. I-2331, body 69 a 86.

⁽²⁾ Viz čl. 2 části II protokolu 4 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru.

prospěchu, a že skupinová exkluzivita byla nutná proto, aby na této investici nemohla parazitovat konkurence. Kontrolní úřad však shledal, že nebylo prokázáno ani významné nebezpečí, že by z plateb Posten Norge ve prospěch NorgesGruppen/Shell těžili konkurenční distributoři zásilek B-to-C, ani riziko podinvestování.

- (33) Podnik Posten Norge tvrdil, že skupinová exkluzivita byla nutná k ochraně jeho úsilí o propagaci a investic do odborného vzdělávání, k ochraně jeho práv duševního vlastnictví, k uchování identity a pověsti konceptu Post-in-Shop, k zajištění toho, aby se všechny přepážky Post-in-Shop zaměřovaly na koncept a potřeby Posten Norge a aby byly chráněny investice do přepážek a fyzického vybavení. Po důkladném posouzení argumentů a informací poskytnutých v tomto ohledu podnikem Posten Norge shledal Kontrolní úřad, že nebylo prokázáno významné nebezpečí parazitování na úsilí Posten Norge o propagaci či na jeho investicích do odborného vzdělávání ze strany konkurenčních distributorů zásilek. Exkluzivitu prodejního místa vzhledem ke konkurenčním distributorům zásilek také nelze považovat za nezbytnou pro ochranu práv duševního vlastnictví Posten Norge nebo společné identity a pověsti jeho sítě Post-in-Shop. Kontrolní úřad rovněž shledal, že nutnost požadovat exkluzivitu prodejního místa z toho důvodu, aby se přepážky Post-in-Shop zaměřovaly na koncept Posten Norge, byla omezená. Exkluzivitu prodejního místa nelze v žádném případě považovat za nezbytnou po celou dobu platnosti dohod, jež podnik Posten Norge uzavřel na úrovni prodejen.
- (34) Co se týče strategie nového projednávání dohod, podnik Posten Norge tvrdil, že současné vedení jednání s několika dodavateli zlepšilo hospodářskou soutěž, protože to bylo nejefektivnější pro vyjednání nových dohod. Posten Norge dále tvrdil, že nesledoval vylučující strategii. Kontrolní úřad však došel k názoru, že Posten Norge neprokázal, že by jeho strategie nového projednávání přinesla nějaké zvýšení efektivnosti, že by byla nutným a přiměřeným prostředkem k jeho dosažení, ani že by údajné zvýšení efektivnosti vyrovnalo účinky, jež tato strategie nového vyjednávání měla na hospodářskou soutěž.
- (35) Kontrolní úřad proto došel k závěru, že podnik Posten Norge neprokázal objektivní odůvodněnost svého chování.

4.3.3 Závěr ve věci zneužití

- (36) Kontrolní úřad došel k závěru, že chování podniku Posten Norge – tj. využití skupinové exkluzivity a exkluzivity prodejního místa v jeho dohodách se skupinou NorgesGruppen/Shell, využití exkluzivity prodejního místa v dohodách s podniky COOP a ICA a strategie, kterou sledoval při novém projednávání dohod se skupinami NorgesGruppen, COOP a ICA od roku 2004 dále – představovalo zneužití ve smyslu článku 54 Dohody o EHP.

4.4 Vliv na obchod

- (37) Chování Posten Norge představující zneužití mohlo ve značné míře ovlivnit obchod mezi smluvními stranami, jak je stanoveno v článku 54 Dohody o EHP.

4.5 Doba trvání

- (38) Chování představující zneužití bylo jediným a trvalým porušením, existujícím nejméně po dobu, kdy byla skupina NorgesGruppen vázána skupinovou exkluzivitou a kdy byla přednostním partnerem podniku Posten Norge, tj. od 20. září 2000 do 31. března 2006.

5. Pokuta

5.1 Základní částka

- (39) Všeobecně se základní částka pokuty stanoví na úrovni maximálně 30 % prodejní hodnoty produktů, k nimž se porušení v relevantní zeměpisné oblasti v EHP přímo či nepřímo vztahuje. Kontrolní úřad

obvykle vychází z prodeje podniku v posledním ukončeném rozpočtovém roce jeho účasti na porušení. Obrat podniku Posten Norge z doručování zásilek B-to-C na přepážku v roce 2005 činil 674,16 milionu NOK. To odpovídá 84,17 milionu EUR ⁽¹⁾.

- (40) Základní částka pokuty se vztahuje k podílu hodnoty prodejů podle stupně závažnosti porušení a násobí se počtem let porušování.
- (41) Při rozhodování o tom, zda podíl hodnoty prodejů, který se v daném případě zvažuje, má být v dolní nebo horní části této stupnice, provádí Kontrolní úřad rozbor konkrétního případu a přihlíží ke všem jeho významným okolnostem. Kontrolní úřad bere v úvahu řadu faktorů, jako je podstata porušení, tržní podíl daného podniku a zeměpisný rozsah porušení.
- (42) Podstata tohoto konkrétního porušení se týká vylučujících praktik, které ovlivnily strukturu relevantního trhu. Posten Norge měl na relevantním trhu po celou dobu trvání porušení značně vysoký tržní podíl. Zneužití se týkalo celého území Norska a v rozporu s cíli Dohody o EHP ohrožovalo správné fungování vnitřního trhu tím, že zvyšovalo překážky účinného vstupu na relevantní trh doručování zásilek v Norsku, čímž bránilo vytvoření nadnárodních trhů.
- (43) Vzhledem k okolnostem tohoto případu byla pokuta nejprve stanovena na 2 525 100 EUR. Tato částka byla vynásobena číslem 5,5, aby byla zohledněna doba trvání porušení (pět a půl roku). Základní částka pokuty byla tedy stanovena na 13,89 milionu EUR.

5.2 Přítěžující a polehčující okolnosti

- (44) Nebyly zjištěny žádné přítěžující ani polehčující okolnosti.

5.3 Další okolnosti

- (45) Kontrolní úřad uznal, že v dané věci byla doba trvání administrativních postupů značně dlouhá, a že proto za konkrétních okolností této věci považuje za odůvodněné snížit základní pokutu o 1 milion EUR.

5.4 Výše pokuty

- (46) Konečná výše pokuty byla tedy stanovena na 12,89 milionu EUR.

6. Rozhodnutí

- (47) Podnik Posten Norge AS se v období od 20. září 2000 do 31. března 2006 dopustil jediného a trvalého porušení článku 54 Dohody o EHP tím, že při zřízení a provozování sítě nazvané „Post-in-Shop“ uplatňoval na trhu doručování zásilek B-to-C na přepážku na území Norska strategii exkluzivity založenou na přednostním zacházení. Porušení se skládalo z těchto prvků:

- uzavírání a zachovávání dohod se skupinou NorgesGruppen/Shell a s jednotlivými prodejny této skupiny, jež poskytovaly podniku Posten Norge skupinovou exkluzivitu a exkluzivitu prodejního místa,
- uzavírání a zachovávání dohod se skupinou COOP a s jejími jednotlivými prodejny, jež poskytovaly podniku Posten Norge exkluzivitu prodejního místa,
- uzavírání a zachovávání dohod se skupinou ICA a s jejími jednotlivými prodejny, jež poskytovaly podniku Posten Norge exkluzivitu prodejního místa, a dále

⁽¹⁾ Průměrný směnný kurz za rok 2005 podle historických referenčních směnných kurzů eura zveřejňovaných Evropskou centrální bankou byl 8,0092.

— sledování strategie při novém projednávání, jež pravděpodobně omezila ochotu skupin COOP a ICA sjednávat a uzavírat dohody s konkurenty podniku Posten Norge v poskytování služeb doručování zásilek B-to-C na přepážku.

(48) Za výše zmíněné porušení byla podniku Posten Norge AS uložena pokuta ve výši 12,89 milionu EUR.

(49) Pokud tak již neučinil, měl podnik Posten Norge AS porušení ukončit a zdržet se jakéhokoli chování, které by mělo stejný nebo podobný účel či účinek, dokud bude mít na relevantním trhu dominantní postavení.

V

(Oznámení)

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

Výzva k předkládání návrhů IX-2012/01 – „Granty poskytované politickým stranám na evropské úrovni“

(2011/C 190/06)

V souladu s čl. 10 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii politické strany na evropské úrovni přispívají k vytváření evropského povědomí a vyjadřují politickou vůli občanů Unie. Článek 224 Smlouvy o fungování Evropské unie dále uvádí, že Evropský parlament a Rada stanoví řádným legislativním postupem formou nařízení pravidla, kterými se řídí politické strany na evropské úrovni podle čl. 10 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii, a zejména pravidla pro jejich financování.

V této souvislosti Parlament zahajuje výzvu k předkládání návrhů na granty poskytované politickým stranám na evropské úrovni.

1. ZÁKLADNÍ PRÁVNÍ AKT

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 ze dne 4. listopadu 2003 (dále jen „nařízení (ES) č. 2004/2003“), kterým se stanoví statut a financování politických stran na evropské úrovni⁽¹⁾.

Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 29. března 2004, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení (ES) č. 2004/2003 (dále jen „rozhodnutí předsednictva“)⁽²⁾.

Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (dále jen „finanční nařízení“)⁽³⁾.

Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (dále jen „prováděcí pravidla k finančnímu nařízení“)⁽⁴⁾.

2. CÍL

Dle článku 2 rozhodnutí předsednictva: „Evropský parlament zveřejní každý rok před koncem prvního pololetí výzvu k předkládání návrhů na poskytnutí grantů pro financování stran a nadací. Zveřejněný dokument stanoví kritéria a podmínky pro poskytování finančních prostředků Společenství a návrh časového rozvrhu pro postup jejich poskytování.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 297, 15.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 155, 12.6.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

Tato výzva k předkládání návrhů se týká žádostí o grant pro rozpočtový rok 2012, které zahrnují období činnosti od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2012. Cílem grantu je podpořit roční pracovní program příjemce.

3. PŘÍPUSTNOST

V úvahu budou brány pouze písemné žádosti v podobě vyplněného formuláře žádosti o grant, který je přílohou 1 výše uvedeného rozhodnutí předsednictva, a zasláné předsedovi Evropského parlamentu před uplynutím lhůty.

4. KRITÉRIA A DOKLADY

4.1 Kritéria způsobilosti

Aby byla politická strana na evropské úrovni způsobilá pro přidělení grantu, musí splňovat podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 2004/2003, tedy:

- a) má právní subjektivitu v členském státě, v němž se nachází její sídlo;
- b) musí být alespoň v jedné čtvrtině členských států zastoupena členy Evropského parlamentu nebo v celostátních parlamentech či regionálních parlamentech nebo v regionálních shromážděních nebo obdržela alespoň v jedné čtvrtině členských států alespoň tři procenta hlasů odevzdaných v každém z nich při posledních volbách do Evropského parlamentu;
- c) dodržuje zejména ve svém programu a při svých činnostech zásady, na kterých je založena Evropská unie, tj. zásadu svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu;
- d) účastnila se voleb do Evropského parlamentu nebo vyjádřila úmysl se jich zúčastnit.

4.2 Kritéria vyloučení

Žadatelé musí dále potvrdit, že se nenacházejí v žádné ze situací uvedených v čl. 93 odst. 1 a článku 94 finančního nařízení.

4.3 Kritéria výběru

Žadatelé musí prokázat, že mají k dispozici právní a finanční prostředky nezbytné k úspěšnému plnění programu činnosti, který je předmětem žádosti o financování, a technické schopnosti a manažerské dovednosti nezbytné k úspěšnému splnění programu činnosti, na který má být grant poskytnut.

4.4 Kritéria přidělení

V souladu s článkem 10 nařízení (ES) č. 2004/2003 budou disponibilní finanční prostředky z rozpočtového roku 2012 rozděleny mezi politické strany na evropské úrovni, jejichž žádost o financování byla schválena s ohledem na kritéria způsobilosti, vyloučení a výběru, níže uvedeným způsobem:

- a) 15 % bude rozděleno rovným dílem;
- b) 85 % bude rozděleno mezi strany, které jsou v Evropském parlamentu zastoupeny svými zvolenými členy, v poměru k počtu zvolených členů.

4.5 Doklady, které je třeba předložit

K vyhodnocení výše uvedených kritérií je nezbytné, aby žadatelé předložili níže uvedené doklady:

- a) originál průvodního dopisu, v němž je uvedena požadovaná výše grantu;

- b) řádně vyplněný a podepsaný formulář žádosti, který je přílohou 1 rozhodnutí předsednictva (včetně čestného písemného prohlášení);
- c) stanovy politické strany;
- d) úřední osvědčení o registraci;
- e) nejnovější doklad o existenci politické strany;
- f) seznam ředitelů/členů vedení (příjmení a jména, tituly nebo funkce ve straně, která podala žádost);
- g) doklady potvrzující, že žadatel splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 2004/2003 ⁽¹⁾;
- h) doklady potvrzující, že žadatel splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 2004/2003;
- i) program politické strany;
- j) souhrnná účetní závěrka za rok 2010 potvrzená externím kontrolním orgánem ⁽²⁾;
- k) předběžný operační rozpočet pro příslušné období (1. ledna 2012–31. prosince 2012) s uvedením nákladů splňujících podmínky pro financování z rozpočtu Unie.

Pokud jde o body c), d), f), h), i), žadatel může předložit čestné prohlášení, že dříve poskytnuté údaje jsou stále platné.

5. FINANCOVÁNÍ Z ROZPOČTU EU

Odhad výše prostředků na článek 402 rozpočtu EU „Příspěvky evropským politickým stranám“ v rozpočtovém roce 2012 činí celkem 18 900 000 EUR. Prostředky podléhají schválení rozpočtovým orgánem.

Maximální částka poskytnutá ze strany Evropského parlamentu příjemci nepřesáhne 85 % způsobilých provozních nákladů politických stran na evropské úrovni. Důkazní břemeno nese příslušná politická strana.

Financování má formu provozního grantu, jak stanoví finanční nařízení a prováděcí pravidla k finančnímu nařízení. Způsoby vyplacení grantu a povinnosti týkající se jeho použití budou stanoveny v dohodě o poskytnutí grantu, jejíž vzor je přiložen jako příloha 2 rozhodnutí předsednictva.

6. POSTUP A LHŮTA PRO PŘEDKLÁDÁNÍ ŽÁDOSTÍ

6.1 Lhůta a předkládání žádostí

Lhůta pro odesílání žádostí je stanovena na 30. září 2011. Žádosti odeslané po stanovené lhůtě nebudou brány v potaz.

Žádosti musí:

- a) být vyhotoveny na formuláři žádosti o grant (příloha 1 rozhodnutí předsednictva);
- b) být bezpodmínečně podepsány žadatelem nebo jeho zplnomocněným zástupcem;
- c) být zaslány ve dvou obálkách; obě obálky musí být zalepeny. Na vnitřní obálce musí být kromě oddělení, kterému je zásilka určena a jehož adresa je ve výzvě k předkládání návrhů, uvedeno:

⁽¹⁾ Včetně seznamů zvolených osob uvedených v čl. 3 písm. b) prvním pododstavci a v čl. 10 odst. 1 písm. b).

⁽²⁾ Pokud nebyla politická strana na evropské úrovni založena v průběhu daného roku.

**„CALL FOR PROPOSALS — 2012 GRANTS TO POLITICAL PARTIES AT EUROPEAN LEVEL
NOT TO BE OPENED BY THE MAIL SERVICE OR BY ANY OTHER UNAUTHORISED
PERSON“**

Jsou-li použity samolepicí obálky, musí být přelepeny lepicí páskou, přes kterou se odesílatel podepíše. Podpisem odesílatele se rozumí nejen jeho podpis vlastní rukou, ale současně i razítko jeho strany.

Na vnější obálce musí být uvedena adresa odesílatele a následující adresa:

European Parliament
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

Na vnitřní adrese musí být uvedena následující adresa:

President of the European Parliament
via Mr Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

- d) být odeslány nejpozději v poslední den lhůty stanovené ve výzvě k předkládání návrhů buď poštou jako doporučená zásilka, přičemž je rozhodující poštovní razítko, nebo prostřednictvím doručovací služby, přičemž je rozhodující datum potvrzení o převzetí.

6.2 Další postup a harmonogram

Pro poskytnutí grantů politickým stranám na evropské úrovni bude použit níže uvedený postup a harmonogram:

- a) odeslání žádosti Evropskému parlamentu (nejpozději 30. září 2011);
- b) prozkoumání žádostí a výběr ze strany oddělení Evropského parlamentu; pouze přípustné žádosti budou prozkoumány na základě kritérií způsobilosti, vyloučení a výběru uvedených ve výzvě pro předkládání návrhů;
- c) přijetí konečného rozhodnutí předsednictvem Evropského parlamentu (v zásadě nejpozději 1. ledna 2012, jak stanoví článek 4 rozhodnutí předsednictva) a oznámení výsledku žadatelům;
- d) vyplacení zálohy ve výši 80 % (do 15 dnů po podpisu dohody o poskytnutí grantu).

6.3 Dodatečné informace

Níže uvedené texty jsou k dispozici na internetových stránkách Evropského parlamentu na následující adrese: <http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>

- a) nařízení (ES) č. 2004/2003;
- b) rozhodnutí předsednictva;
- c) formulář žádosti o grant (příloha 1 rozhodnutí předsednictva).

Veškeré dotazy týkající se této výzvy k předkládání návrhů za účelem získání grantů zasílejte prosím s uvedením referenčních údajů týkajících se jejího zveřejnění elektronickou poštou na níže uvedenou adresu: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4 Zpracování osobních údajů

V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾ v zájmu ochrany finančních zájmů Společenství mohou být osobní údaje možných příjemců předány útvarům pro interní audit, Evropskému účetnímu dvoru, komisi pro finanční nesrovnalosti nebo Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

Výzva k předkládání návrhů IX-2012/02 – „Granty politickým nadacím na evropské úrovni“

(2011/C 190/07)

Podle čl. 10 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii politické strany na evropské úrovni přispívají k utváření evropského politického vědomí a k vyjadřování vůle občanů Unie. Kromě toho článek 224 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že Evropský parlament a Rada stanoví řádným legislativním postupem formou nařízení pravidla, kterými se řídí politické strany na evropské úrovni podle čl. 10 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii, a zejména pravidla pro jejich financování.

Při přezkumu nařízení byla uznána úloha politických nadací na evropské úrovni, které coby organizace přidružené k politickým stranám na evropské úrovni „mohou prostřednictvím svých aktivit podporovat a napomáhat plnění cílů politických stran na evropské úrovni, zejména pokud jde o jejich příspěvek k diskusi o problematice evropské veřejné politiky a evropské integrace, kupříkladu poskytováním prostoru pro nové myšlenky, analýzu a politické možnosti“. Toto nařízení stanoví mimo jiné každoroční provozní grant od Evropského parlamentu politickým nadacím, které podají žádost a které splní podmínky stanovené v tomto nařízení.

V této souvislosti vyhláší Parlament výzvu k předkládání návrhů na poskytnutí grantů politickým nadacím na evropské úrovni.

1. ZÁKLADNÍ AKT

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 ze dne 4. listopadu 2003 o statutu a financování politických stran na evropské úrovni (dále „nařízení (ES) č. 2004/2003“) ⁽¹⁾.

Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 29. března 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 2004/2003 (dále „rozhodnutí předsednictva“) ⁽²⁾.

Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společností (dále „finanční nařízení“) ⁽³⁾;

Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společností (dále „prováděcí pravidla k finančnímu nařízení“) ⁽⁴⁾.

2. CÍL

Podle článku 2 rozhodnutí předsednictva „Evropský parlament zveřejní každý rok před koncem prvního pololetí výzvu k předkládání návrhů na poskytnutí grantů pro financování stran a nadací“. Zveřejněný dokument stanoví kritéria a podmínky pro poskytování finančních prostředků Společnosti a návrh časového rozvrhu pro postup jejich poskytování.

Tato výzva k předkládání návrhů se vztahuje k žádostem o poskytnutí grantu na období činnosti od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2012. Cílem grantu je podpořit roční pracovní program jeho příjemců.

3. PŘÍPUSTNOST

Žádosti jsou přípustné, pouze pokud jsou podány v písemné formě na formuláři žádosti uvedeném v příloze 1 výše uvedeného rozhodnutí předsednictva a jsou zaslány předsedovi Evropského parlamentu do konečného data.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 297, 15.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 155, 12.6.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

4. KRITÉRIA A PODPŮRNÉ DOKUMENTY

4.1 Kritéria způsobilosti

Aby byla způsobilá pro přiznání grantu, musí politická nadace na evropské úrovni splňovat podmínky stanovené v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 2004/2003, tj.:

- a) musí být přidružená k jedné z politických stran na evropské úrovni uznaných podle tohoto nařízení, která toto přidružení potvrdí;
- b) musí mít právní subjektivitu v členském státě, v němž se nachází její sídlo. Tato právní subjektivita je oddělena od právní subjektivity politické strany na evropské úrovni, k níž je nadace přidružená;
- c) musí dodržovat zejména ve svém programu a při svých činnostech zásady, na kterých je založena Evropská unie, tj. zásadu svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a zásadu právního státu;
- d) nepodporuje ziskové cíle;
- e) její řídicí orgán má geograficky vyvážené složení.

Kromě toho musí rovněž splňovat podmínky stanovené v čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 2004/2003: V rámci tohoto nařízení má každá politická strana a nadace na evropské úrovni právo vymezit konkrétní podobu jejich vztahu v souladu s vnitrostátním právem členského státu, včetně příslušné míry oddělení každodenního řízení a řídicích struktur politické nadace na evropské úrovni na jedné straně a politické strany na evropské úrovni, k níž je tato nadace přidružena, na straně druhé.

4.2 Kritéria vyloučení

Žadatelé musí rovněž prokázat, že se nenacházejí v žádné ze situací popsaných v čl. 93 odst. 1 a článku 94 finančního nařízení.

4.3 Kritéria výběru

Žadatelé musí prokázat, že jsou po právní a finanční stránce schopni provést pracovní program uvedený v žádosti o financování a že mají technické schopnosti a řídicí dovednosti nezbytné k úspěšnému provedení pracovního programu, pro který žádají o grant.

4.4 Kritéria poskytování

V souladu s čl. 4 odst. 5 nařízení (ES) č. 2004/2003 budou dostupné prostředky na rozpočtový rok 2012 rozděleny mezi politické nadace, o jejichž žádosti o financování bylo kladně rozhodnuto, na základě kritérií způsobilosti, vyloučení a výběru:

- a) 15 % bude rozděleno rovným dílem;
- b) 85 % bude rozděleno mezi politické nadace, které jsou přidruženy k politickým stranám na evropské úrovni, které mají zvolené poslance v Evropském parlamentu, úměrně počtu zvolených členů.

4.5 Podpůrné doklady

Pro účely hodnocení výše uvedených kritérií musí žadatelé předložit následující podpůrné dokumenty:

- a) originál průvodního dopisu, v němž je uvedena požadovaná výše grantu;
- b) řádně vyplněný a podepsaný formulář žádosti z přílohy 1 Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 29. března 2004 řádně vyplněný a podepsaný (včetně písemného slavnostního prohlášení);
- c) stanovy žadatele;
- d) úřední osvědčení o registraci;
- e) nejnovější doklad o existenci žadatele;
- f) seznam ředitelů/členů vedení (příjmení a jména, občanství, tituly nebo funkce v nadaci, která podala žádost);
- g) program žadatele;
- h) souhrnná účetní závěrka za rok 2010 potvrzená externím auditorem ⁽¹⁾;
- i) předběžný operační rozpočet na uvedené období (1. ledna 2012 až 31. prosince 2012) s uvedením nákladů splňujících podmínky pro financování z rozpočtu Společenství;
- j) dokumenty potvrzující, že žadatel splňuje podmínky stanovené v čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 2004/2003.

Pokud jde o písmena c), d), f), g), může žadatel předložit čestné prohlášení, že informace předložené v předchozím prohlášení zůstávají nadále platné.

5. FINANCOVÁNÍ Z ROZPOČTU EU

Prostředky na rozpočtový rok 2012 v článku 403 rozpočtu EU „Příspěvky politickým nadacím na evropské úrovni“ se celkově odhadují na celkem 12 150 000 EUR. Musí je schválit rozpočtový orgán.

Maximální částka zaplacená příjemci Evropským parlamentem nesmí překročit 85 % způsobilých operačních nákladů pro politické nadace na evropské úrovni. Důkazní břemeno je na dotyčné politické nadaci.

Financování má podobu provozního grantu, jak stanoví finanční nařízení a prováděcí pravidla k finančnímu nařízení. Způsoby platby grantu a povinnosti související s jeho využíváním budou stanoveny v rozhodnutí o poskytnutí grantu, jehož vzor je uveden v příloze 2B rozhodnutí předsednictva.

6. POSTUP A POSLEDNÍ DEN PRO PŘEDLOŽENÍ NÁVRHŮ

6.1 Poslední den a předložení návrhů

Poslední den pro předložení návrhů je 30. září 2011. Návrhy předložené po tomto datu se nebudou brát v potaz.

Návrhy musí:

- a) být vypracovány na formuláři žádosti o poskytnutí grantu (příloha 1 rozhodnutí předsednictva);

⁽¹⁾ Pokud žádající subjekt nebyl zřízen v průběhu daného roku.

- b) být bezpodmínečně podepsány žadatelem nebo jeho zplnomocněným zástupcem;
- c) být předloženy v dvojí obálce; obě obálky budou uzavřené. Na vnitřní obálce musí být kromě adresy přijímacího oddělení, jak je uvedeno ve výzvě k předkládání návrhů, uvedeno:

„CALL FOR PROPOSALS – 2012 GRANTS TO POLITICAL FOUNDATIONS AT EUROPEAN LEVEL

NOT TO BE OPENED BY THE MAIL SERVICE OR BY ANY OTHER UNAUTHORISED PERSON“

Jsou-li použity samolepící obálky, musí být zapečetěny lepicí páskou, přes niž je podepsán odesílatel. Podpisem odesílatele se rozumí nejen jeho vlastnoruční podpis, ale současně musí být připojeno i razítko jeho organizace.

Na vnější obálce musí být uvedena adresa odesílatele a tento adresát:

European Parliament
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

Vnitřní obálka musí být adresována na:

President of the European Parliament
via Mr. Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

- d) buď poslány nejpozději v poslední den lhůty pro předkládání návrhů doporučeným dopisem, přičemž dokladem o datu odeslání bude poštovní razítko, nebo prostřednictvím doručovací služby, přičemž dokladem bude datum na podacím lístku.

6.2 Orientační další postup a harmonogram

Granty politickým nadacím na evropské úrovni budou poskytovány následujícím postupem a na základě tohoto harmonogramu:

- a) předání žádosti Evropskému parlamentu (nejpozději dne 30. září 2011);
- b) projednání a výběr příslušnými útvary Evropského parlamentu. Pouze žádosti splňující kritéria přijetí budou projednány na základě kritérií způsobilosti, vyloučení a výběru stanovených ve výzvě k předkládání návrhů;
- c) přijetí rozhodnutí o poskytnutí grantu předsednictvem Evropského parlamentu v zásadě nejpozději dne 1. ledna 2012, jak se uvádí v článku 4 rozhodnutí předsednictva a zaslání oznámení žadatelům;
- d) zaplacení zálohy ve výši 80 % (do 15 dnů ode dne rozhodnutí o poskytnutí grantu).

6.3 Další informace

Na následujících internetových stránkách Evropského parlamentu najdete níže uvedené dokumenty:
<http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>

- a) nařízení (ES) č. 2004/2003;
- b) rozhodnutí předsednictva;
- c) formulář žádosti o grant (příloha 1 rozhodnutí předsednictva).

Jakékoli dotazy související s touto výzvou k předkládání návrhů s cílem získat grant by měly být zaslány e-mailem spolu s uvedením referenčního čísla zveřejnění výzvy na následující adresu: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4 Zpracování osobních údajů

V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽¹⁾, za účelem ochrany finančních zájmů Společenství, mohou být osobní údaje o případných příjemcích grantů předány útvarům interního auditu, Evropskému účetnímu dvoru, zvláštní komisi pro finanční nesrovnalosti nebo Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

EVROPSKÁ KOMISE

Výzva k předkládání návrhů – program ESPON 2013

(2011/C 190/08)

V rámci programu ESPON 2013 bude dne 24. srpna 2011 zveřejněna výzva k předkládání návrhů.

Pro potenciální příjemce se dne 13. září 2011 bude v Bruselu konat informační den a setkání s partnery programu.

Informace budou pravidelně aktualizovány na stránkách <http://www.espon.eu>

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků

(Věc COMP/M.6259 – Covéa/Bipiemme Vita)

Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem

(Text s významem pro EHP)

(2011/C 190/09)

1. Komise dne 17. června 2011 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Covéa, Société de Groupe d'Assurance Mutuelle — S.G.A.M. („Covéa“, Francie), získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení ES o spojování nákupem akcií a prostřednictvím podniků MMA IARD Assurances Mutuelles, MMA VIE Assurances Mutuelles, MAAF Assurances e Assurances Mutuelles de France (které jsou všechny součástí skupiny Covéa) výhradní kontrolu nad celým podnikem Bipiemme Vita SpA („Bipiemme“, Itálie).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

— podniku Covéa: správa finančních vztahů na základě principu solidarity se společnostmi vzájemného pojištění a dalšími institucemi francouzského pojišťovnictví; správa účasti v pojišťovacích a zajišťovacích společnostech,

— podniku Bipiemme: životní pojistky a pojištění proti škodám na území Itálie.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení (ES) o spojování⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.6259 – Covéa/Bipiemme Vita na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské Komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení ES o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32 („sdělení o zjednodušeném postupu“).

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc COMP/M.6231 – KKR/Capsugel)****(Text s významem pro EHP)**

(2011/C 190/10)

1. Komise dne 23. června 2011 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 a na základě postoupení podle čl. 4 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik KKR & Co. L.P. („KKR“, USA) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení ES o spojování nákupem akcií kontrolu nad celým podnikem Capsugel („Capsugel“, USA).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku KKR: široká škála služeb v oblasti správy alternativních aktiv, které podnik poskytuje veřejným i soukromým tržním investorům, a řešení záležitostí spojených s kapitálovými trhy pro vlastní podnik, jeho portfoliové společnosti a klienty,
- podniku Capsugel: výroba systémů pro dávkování a podávání léků a poskytování souvisejících služeb pro průmysl, který je aktivní v oblasti léčiv, volně prodejných léků, zdravotnictví a výživy.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.6231 – KKR/Capsugel na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení ES o spojování“).

OPRAVY**Oprava povolení státní podpory podle ustanovení článků 107 a 108 SFEU – Případy, k nimž Komise nevznáší námitku**

(Úřední věstník Evropské unie C 187 ze dne 28. června 2011)

(2011/C 190/11)

Strana 8:

místo: „Odkaz na číslo státní podpory: SA.322266 (11/N)“;

má být: „Odkaz na číslo státní podpory: SA.32266 (11/N)“.

Evropská komise

2011/C 190/08	Výzva k předkládání návrhů – program ESPON 2013	36
---------------	---	----

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2011/C 190/09	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc COMP/M.6259 – Covéa/Bipiemme Vita) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	37
2011/C 190/10	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc COMP/M.6231 – KKR/Capsugel) ⁽¹⁾	38

Opravy

2011/C 190/11	Oprava povolení státní podpory podle ustanovení článků 107 a 108 SFEU – Případy, k nimž Komise nevznáší námitku (Úř. věst. C 187 ze dne 28.6.2011)	39
---------------	--	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

